Jón Einarsson.

Kross-skóla sàlmar.

Hólum. 1746.

Nockrar Saung-Vijsur

um

Kross og Mot-lætingar Guds Barna

i þessum Heime,

Utdregnar af þeirre Book þess Haatt-Upplijsta Mañs

Doct. Valentini Vudriani,

Sem hañ kallar

Skoola Krossens

Og Kieñe-Teikn Christeñdoomsins.

Ollum Kross-bierdum Mañeskium til Heilsusamlegrar Underviisunar i sijnum Hormungum,

Af

Jone Einarssyne/

Schol. Hol. Design. Rect.

---

2. EDITIO, med Gaumgiæfne vid Authoris eiged Manuskrift samañ boreñ, og epter þess Lagfærd.

Selst Alment Inbunded 5. Fiskum.

Þrickt a Hoolum i Hialltadal, Anno 1746.

Post. Giorn. B. Cap. 14. v. 22.

Oss byriar fyrer miklar Hørmungar iñ ad gaanga i Guds Rijke.

Vel-Edla og Haalærds Herra
Mag. THORDAR THORLAKS SONAR,
Fordum Superintendentis Skalhollts Stiftes,
Epterlifande Eckiu.
Vel-Edla og Gudhrædre Hofdings Matronæ,
GUDRJIDE GYSLA DOOTTUR.
Miñe Elskulegre og Æruvyrdande Velgiørda-Moodur; Oska eg Underskrifadur, Naad-ar, Fridar og Farsælldar J JEsu þess Blessada Nafne.

Vel-Edla Hofdings Matrona.

SO seiger Syrach i. 2. Cap. v. 1. Barn mitt, vilier þu Guds Pionustu-Madur vera, þa bw þig vid Freistnēe. Hvar Guds Anda Ord, fyrer þess Viisa Mans Muñ og Hiarta, mællt og uppheinkt, Oskande være, ad vier, Christner Meñ, sem aller erum i þeirre Heilögu Vatns-Skijrn, Jüteckner i Soattmaala, og Samkundu vors Sigur-Høfdingia JEsu strijdande Christne hier a Jørduñe, lietum oss jafnañ O-gleymt i Miñe og Muñe vaka og vera. Eñ Sokum þess, ad hier vill hia morgum hvorium, einkum mier og mijnum Lijkum (ef nockrer eru) næsta myked asaatt verda, þa hefur vor Dyrdarlege Sigur-HErra JEsus, lated fyrer sijna Pienara, Spamenena, Postulana, og a sijdare Heimsins Olldrum, Forstiovra og Kieñendur siñar Christne, miña oss a þetta hid sama, og eñ nu allt til þessa Tijma. Medal allra þeirra var sa Haalærde og Haattupplijste Mañ, Doct: Valentinus Wudrianus, sem samsett hefur og wtgangaa lated þa agiætu Book, sem hañ kallar SCHOLAM CRUCIS ET TESSERAM CHRISTIANISMI, þad er, SKOOLA KROSSENS OG KENNE-

Teikn

TEJKN CHRJSTENN-DOOMSENS: J hvørre haū med Hugguuarrijkum Lærdoominum, og Lærdooms-rijkum Huggunum, sierhvørn Christeñ Maū nppvektur og æmiñer, til fyrr-tiedra Syrachs Rææda. Ut af þessare hañs Book, hefe eg æ þessum mijnum ungu Alldurs-Arum, samañ-teked nockrar Saung-Vijsur, so ad hvør ein skyll-de andsvara sierhvoriuum Capitula nefndrar Bookar, og þad, siælfum mier bæde til Nææ-kvæmlegrar og so Nytsamlegrar Eptertecktar, og ei sijdur ødrum, sem þad siæ og heyra villdu, til Pienustu og Uppvakningar: J vissre Von, ad aller þeir mune sierhvad Nytelegt hier iñe eigna og þacka Allsvolldugum Gude: Eñ hitt sem mislijkar, eigna og kieña Ungiæde mijnu og Alldurs-Fæde. Eñ þad eg, VEL-EDLA MATRONA, dyrfest ad biooda ydur þetta mitt Fyrsta Ungdooms Ara-Kvak, þar til knija mig sierdeiles Tvær Ordsaker: Sw Eina æhrærer siælfrar ydar Persónu, hiu Oñur mig.

J Fyrstu villde eg Ydar Hofdinglegu Kveñ-Prijde þetta sijna og seigia, af þvi a þ þier so erud Lææugvarañlega Uppmentadar i KROSS-SKOOLA Ydar Lausu-ara JEsu Christi, ad þier framar ødrum siæed,

hvad um̃ þañ hulda og Heilaga Krossens Leynd-ardoom sie Riett mællt edur ecke.

J Ødru Lage villda eg giarnañ med Tileinkan þessara Saung-Visña til YDar Høfding-legu Kveñ-Prijde sioalfañ mig aminut haja þær mykli og margfølldu Velgiørder, sem eg, þeirra alls Overdugur, þeiged hefe af YDUR, og YDAR Eru-Gøfugu Naanustu Ast-Mønnum, Lijfs sem Lidnum, hvor-ium eg bæde skal, og skylldur er, af Einlægum-Huga fyrer hvørium Mañe ad hroosa. Treyste eg nu YdarDygd-EdlaGøfuglynde, þessa mijna Diørfung, so sem Einlæglega mein-ta, vel ad upptaka. Framar þessu Oska eg af øllu Hiarta, YDUR og ØLLUM YD-AR Eru-Gøfugum Ast-Vinum, alls Fagnad-ar og Farsælldar, Lijfs og Saalar, so vel a þessu Nij-Ruña Are sem øllum Epterkomande Æfe og Hiervistar-Stunndum, og þad-i Nafne vors Himneska Jmanuelis JEsu Christi.

Skrifad i Skaalhollte D. 1. Januarij Anno 1698.

Ydar Vel-Edla Kveñ-Prijdis Skylldugur Pienare.
Jon Einarsson.

For

Formaale til Lesarans.

SO Naudsynlegt sem þad er fyrer Eiñ Christeñ Mañ, ad hañ wthelle sijnu Hiarta i Bæneñe fyrer Gude, so giørest og þess Pørf, ad hañ upplypte Hiarta og Tungu æsamt til Guds med Psalmum og Saungvum: Pviad sæ sem hefur Skipad og sagt; Bidied Oaflætanlega, hefur eiñig giefed oss þessa Amiñing; Synged og Spiled Drottne i ydrum Hiørtum, Eph. 5.v.19. Eñ so sem eingiñ sa kañ ad vænta sier Blessunar af Bæn siñe er ecke bidur i Anda og Sañleika, þad er, med þvi mote, ad hañ giefe Hiarta sittølldunges i þess Valld med fullu Trwnadartrauste, hver ed er sæ sañe og verulege Goode, so eru og þess Mañs Psalma Saungvar ein Vidurstygd fyrer Gude sem ecke syngiast i Hiartann, eins og Postuleñ bijdur ad skie skule, þad er, med øllum sameigenlegum Kroptum Sæalareñar, og eiñe Trwarfullre Uppkypting til þess sem vill bwa medal Lofgiørdar Israelis. Eñ þvilijkur Saungur i Hiartann, er, þvi midur, Heimenum eitt okuñugt Twngumæl, og so sem eiñ Lofsaungur i Añarlegu Lande. Margur hver byriar ad syngia einhvern Psalm; hvar

 hañ

hañ kañ ad vera staddur Ut af syrer yg, lætur og heyra sijna Rodd noogn-skijrt i almeñelegre Pionustugiørd og i Søfnude Guds Barna, eñ hvert er þo ecke þetta optsiñes eitt Offur sem ecke er frambored med, nie af Hiartann? Eitt Bulldur Varaña, sem skiedur af eintoomre Veniu; Edur til þess, ad Madur skule vera aaliteñ fyrer eiñ vel Christeñ; Ellegar Meñ liggia þo eingn ad siidur kiæsder i synu Synda Fene, so ad þa er i Raun og Sañleika mootmællt þeim Dyrmætustu Sañendum sem Muñureñ lætur heyra ad hañ mæler, þaa so er sunged: Til Dæmes; Hvert mun þad ecke Hryggia vorn Himneska Fødur, ad margur hver siingur, Gud vor Fader vertu oß hia, o. s. f. sem ser þo med Hroope og Haareyste, Ja, Olaata Hlivodum aa moote hønum, þar þeir i Raun Rettre leika sier ad øllum Skømum, so sem seigiande, verd þu burt fra oß! vier vilium eckert vita af þijnum Vegum! Hvert verdur ecke JEsu Blood troded under Footum aa hiñ svivirdelegasta Haatt af mørgum Saungvara, sem hrvopar ad søñu med Vørunum segiande og singiande, JEsu Christe vier þöckum þier, o. s. f. eñ giørvallt hañs Athæfe, Lifnadur og Framferde auglijser, ad hañ er eiñ Ovinur Krossens Christi, med þvi hañ veit ecke, og hirder ecke um ad vita, hvad þad sie og Utheimte ad vera

vera Skijrdur i Christi Dauda, ecke helldur, hvad þad sie, ad Krossfesta og deyda hiñ Gamla og Fordiarfada Mañeñ, ecke hvad þad sie ad afneyta Sialfum sier, og ecke af neinu Hatre til Syndareñar; Og hverju miøg verdur ecke Ande Mꜳdareñar uppegnadur til Reide, og hrygdur af Morgum þeim er syngur, þa hañ hefur upp þeñañ Psalm ad søngu med myklu Raddar Megne,

Nu bidium vier Heilagañ Anda, ad vier mættum i Christelegre Trw riett standa, o. s. f. eñ berst þo og briyst i giegn hüs Nꜳdar Verkunum, smꜳnar hüs Gud-doomlegu Giafer, med þvi moote, ad hañ helldur sig lꜳngt i Fiarska fra þvi Lijferne sem er af Gude, og lætur sier þad duga ad hafa eina Muñ-Trw, hver og so gietur vered ein Dioful Trw. Þar fyrer ef vor Sanngur a ad vera eiñ þægelegur og sætur Ilmur fyrer vorum Gude, þa hliootum vier ad upphefia eiñ nijañ Psalm fyrer hønum; Eg meina, vier hliootum ad vekia Hiarta vort til eins alvarlegs Athuga, til eiñar Sañrar Ihugunar, og til rettrar Þreyingar, og lꜳta oss þar til stioorna af þeim, hvers Raust og Ord ad er so sem mykell Vatns Nidur, so ad vier lærum ad hroopa i Sañleika og med særre Tilfiñing; **Af diwpre Hrygd akalla**

eg þig: edur **Nu bid eg Gud þu Naader mig**, o.s.f. høfum vier þa lært ad þeckia þa Andstygd sem bijr med oss, og hefur gagnspillt oss, þa munum vier upphefia vora Idrunar Psalma, ecke alleina med Taarfellande Augum og Kveinande Muñe, helldur og framsæra þaa af og med andvarpande Hiarta, so ad þeir meiga þa Rannar kallast Harmasaungvar og Sorgar Liood Syndarans fyrer Gude. Høfum vier þa þar næst orded varer vid og funded til þess Eylijfa Kiærleika Guds i Christo, og Kraptar Bloodsens JEsu, til ad verda þvegner og hreinsader af Syndunum þar med, þa munum vier laata vor Hiørtu sijngia eiñ Lambsens Psalm frañe fyrer hañs Stoole med þackanda Muñe. Vier munum, þegar vier høfum smackad Guds Frid i Saalum vorum, sem er ædre øllum Mañlegum Skilninge, eiñig þañ Føgnud i Heilogum Anda, verda i þeirra Tøln, hveria Postuleñ Jacob upphvetur seigiande, **Er nockur i Goodu Giede saa sijnge Psalma**, Jac. 5. v. 13. Eñ þad er eingeñ heilvita Madur sem vill skilia hier i þessum Ordum Postulans fyrer Psalma, þau Lioodmæle og Saungva sem duga ecke til añars eñ ad efla Meñ i sijnu Andvaraleise; So sem „ þvi verr, ad þad maa

heyra

heyra, ad hin Vitstiola Verolld hylur sijna Maññsaungva, Asmors viisur, Smaanar Bøgur, Sviwirdingar Liood og greileg Heidingleg Erende, Rijmur og Brage, of miøg og of frekt, helldur meinar Postuleñ mykln framar þvilijka Psalma sem briwkader eru til Lofs heim sem alleina er alls Lofstijrs verdugur og aan allra lijta, af þeim nefnelega sem hefur smaekad hvørsu linsur ad DRottenn er. Eñ søkum þess þad er gamall Sidvane vors alleina alvijsa Guds, ad færa þaa ad niju inn i Sorgar og Mootlætingar Diññ, er aadur hafa vered med Gledelaatum, og so'sem þeir ed dreymer, ad reyna þa med allskonar Iñvortis Neyd, Angist og Hrellingum, stoor kostlegum Freistingum og Mootlæte, sem og med Utvortis Andstreime; So gietur þad ecke hiaa þvi fared, ad þvilijkra Hiarta og Muñur laate heyra af sier Sorgar Saungva, Harmagraat Jerem. 2. v. 18. 19. Þar fyrer, ef þad er heilsamlegt fyrer eiñ Sotthalldeñ, hønum til Hressingar og Heilsubootar ad naa til einhvørs goods Raads nockurs lækners Meistara, og ef þad er Einum hrelldum og Sorgbitnum Ein Hugsvølun, ad hañ kvedur þad upp fyrer einum Trwføstum Vin sem liggur þungt a hønum; Þa hefur og lijka Auctor þessa Saung Bæklings giørt miked vel, er hañ epter Leidarvijsun þess Saal: Doctor Vudrians hefur feing-

ed hvilijkum Sorgbitnum og Sturludum Mañeskium, sem eg hefe uñtalad, þang Medøl og Raad i Hendur, sem eru hin beſtu, þad er, tekeñ af Guds Orde, Kieñande heimog Sijnande, hverſu heir meige med fullu Trauſte og Von varþa allre ſiñe Ahyggiu uppa hañ ſem hefur heited og ſagt, eg vil ecke yfergiefa þig nie forſooma; Og nunu heir ſem hlioota ad ſveita i hvilijkum gloo- ande Ofne, medtaka hetta Verk med Alwd og hacklœtlega, ſo ſem øllu hvi aagiæta Efne meinaſt adſie vel og ſnoturlega fyrerkomed i Lioodmæle:. Þo verd eg ad gieta hier Tveñs til Vidvørunnar og Athuga: 1. Eingeñ Ydrunarlaus, ſa edrecke hefur giørt ſaña Yferboot, nie byriad ad gaanga a Guds Veige, ſkal, edur maa ætla, ad aller heſſer Pſalmar ſieu ſyrer hañ, Jafnvel hott hañ lijde nockud edur eige i nockru Andſtreyme: Þvi had er ohætt ad ſeigia vid margañ hvern ſem añadhvert berſt vid Fœtækt og Veſølld, ellegar verdur ad hola Einhvørskonar adra Piaaning a Lijkamanum: Þad eru hijn Synda-Giølld; o.ſ.f. Eingeñ maa med riettu aalyktaſt ſem eiñ Kroſsberare ſem ecke er aptur horfeñ og ſnueñ til heſs edſta Hyrders og Biſkups Saalnaña; Jaa, alls eingeñ ſem ei hefur giørſt riett-Trwadur og ſtendur ecke ſtødugur i hvi ad fylgia Chriſto a epter, Þvi ha eiñ Chriſteñ hetta giører, ha verdur Kroſſeñ honum ad Hlutſkipte ſo ſem nockurskonar Ordu Teikn, ſem ſijne ad hañ a heima under

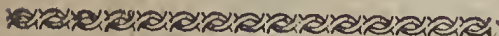
JEſu

JEsu Kroſs-Merke. 2. Eingiñ ſem vill brwka
þeſſa Pſalma (nie helldur adra) ſkal laata þad
vera ſiñ Tilgaang alleina, ad hafa Ynde edur
Dægra-Stitting af Lagenn ſem þeir eru giørder
med, ellegar af Skaalldſens Orda-Tiltæke, þott
þad ſie oagiætt; Helldur aa hvør og eiñ ſem fer
med Pſalma og Andlega Saungva, ad giefa ſem
beſtañ Gaum ad ſiaalfu Efnenu, ſo ad hañ hliood-
te Bleſſan nockra þar af: Ad ſonn er eitt fallegt
Lag og ertertakanlegt Ordatiltæke Lofsverdugt,
þvi hverutveggia gietur vel þienad til ſtoorrar
Uppvakningar, Eñ þad er þo ecke þad ſem hellſt
og meſt aarijdur; Og ſaa ſem metur þad eiña
meſt, fer vidlijka ad og Skynlaus Børn ſem taka
vid Glijngre og glanſande Hiegooma, eñ ſkara
burt fraa ſier jafnvel eiñe dijrmætre Perlu. Þad
er Jñehallded, Gudrækelegt Efne, og Sañlei-
ke Guds Orda i þeſſare Book, ſem eiñ og ſierhver
ſaa ed les hana edur heyrer aa ad hun ſie høfd uñ
Hønd, ſkal allra meſt athuga, ſo ad hañ giete
under eins upplypt ſier til Guds, og nær hañ er i
Tølu riettra Kroſsberara, meige ødlaſt rijkuglega
Endurnæring og Lietter þeirrar Byrde ſem ligg-
ur þwngt aa honum fraa þeim ſem er Uppſpretta
og Bruñur allrar Huggunar; Hvar til ſaa Ey-
lijfe Gud og Fader Myſkunſemdañа virdeſt bæde
ad uppvekia eiñ og ſierhvørn þañ ſem er ſtaddur i
Eymd nockurre, Piaaning og Mootlæte, eiñig ad
veita honum þa Naad fyrer ſiñ Anda, ad ſaa,

hvørn hañ hefur sleiged, giete hroosad þvi, ad hañ sie læknadur, ad sia, hvern ed hañ Lemstrade, giete sagnad yfer þvi, ad þad sie bunded um̃ hañs Saar, og talad so þessum Ordum med Saũe epter þeim sem er hañs Høfud, Ps. 40. v. 2. 3.4. Eg beid epter DRottne, og hañ hneigde sig til mijn, og heyrde mitt Akall, og hañ droo mig wt af þeirre Ognar-Grøf, og sette mijna Fætur aa fasta Hellu, so ad eg kañ ad gaanga stødugt; Og Nyañ Saung gaf hañ mier i miñ Muñ til ad lofa voru Gud.

Vallanese i Mwla Syslu aa General-Kyrkna Visitatiu Leid, þañ 6. Julii, Anno 1744.

Ludvig Harboe.

N.B. Þar sem þvilijk Merke (*) fiñast i þessum Psalmunum iñ i Lijnuñe, þa vijsa þau til þeirrar Tølu, sem stendur nedst aa sømu Blad-Sijdu, hver Tala til Adgreiningar Efnesins Author hefur tilætlad, ad standa skyllde wt aa Spatiuñe.

1. Psalm.

1. Psalmur.

Aller þeir / sem Gudlega vilia lifa i JEsu Christo, hlioota Hormung og Offsookn ad lijda. (2. Timoth. 3. v. 12.)

Ton, JEsu þijn Miñing miøg sæt er, etc.

I Þijnu Nafne, O JEsu! Andlegañ Saung eg byria nu, Upplijsing Heilags Anda þijns, Aformed styrke Hiarta mijns.

2. A það dijrmætes Edla Hnoss, Utvalldra JEsu Barna Kross, Hugur er nu ad miñast mier, miñ Gud til Lofs og Æru þier.

3. O! JEsu laat þu Anda þiñ, Upplijsa Hug og Skilning miñ, so Muñur,

Muñur, Hønd og Hiartad mitt, høndle sem ber uñ Nafned þitt.

4. Uppaa þad Traust, vil eg mijn Saal, athuga KROSS-ENS LEJNDAR-MAAL, (þvi Heime þessum er huled Fie, Helgra Guds Barna Arfskipte.)

5. J Fyrstu vel þier vita ber, vilier þu DRottne Offra þier, ad ALLUM ÞEJM, JESUM ELSKA AF ROOT, ALLT VERDUR HJER AD GANGA J MOOT.

6. Allskins Hørmungar, Eymd og Naud, eru Christeña Daglegt Braud; allskonar Kross og Anauder, eins og þiñ Skugge, filgia þier.

7. Og sem þiñ Skugge, ad þvi gaa, alldrei kañ þier ad skiliast fraa, Krossen ad flya eins þier er, Omøgulegt i Heime hier.

8.

8. Alla þa sem Gud elskar vel, aadur sem kiende Raphael, i þessu Lijfe hyrter hañ, hier fyrer komast eingeñ vañ.

9. Eñ hvar-fyrer mun Gud hryggia þaa, hañs Vegum sem þo gaanga aa, eñ Ogudlegt Foolk, sem elskar Last, Ei lætur hañ hier so Reynast?

10. Af þvi ad Giæskañ Ein og Preñ, wtvalde soddañ Rauna-Meñ, sem Christo lijkest i Kvøleñe, og krijnest sijdar i Dijrdeñe.

11. Andleger Steinar erum vier, under KROSSENUM FAAGADER, so hentuger fiñunst, Himnum aa, Himneskre Dijrdar Borg ad naa.

12. Komer þu hier i Harma Bad, hura maattu i Sañleik þad, Kieñeteikn þvilijkt Krossen er, sem

Christo JEsu þig samlijker.

13. Vilier þu epter Eymdar-Dal, Erfa Himneskañ Dijrdar-Sal, med Guds Syne fyrst þa gaanga þer, giegnum Veralldar Mañ-Rauner.

14. Elskendur sijna optast nær, agar DRottēñ og Tijdum slær, so þeir sig helldur vare vid, Veralldareñar Glæpa-Sid.

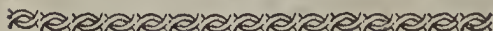
15. Pa Jonas giørde Gude aa moot, greip hañ ad Vragde Hefndeñ flioot, sem hañ leidde a Lijfsens Veg, Lære af þessu Dæme eg,

16. Mijn Synd, mijn Synd, su Orsøk er, alla Hørmung sem bakar mier, hier fyrer DRottēñ hyrter mig, Hiarta-Giæska þijn Fodurlig.

17. O! Gud, sem hefur aaskamtad, allra Hørmunga Tijd og Stad, Gief þu oss Naad so gietum vier,

geinged Lausnarans Ferel hier.

18. Epter Mootlætes Endad Kijf, Jnleid oss i þitt Dijrdar Lijf, so Lijf og Saal þig lofe þar, Lioome Himneskrar Farsælldar! Amen.

Añar Psalmur.

Sañchristeñ Guds Børn

eiga ad glediast vid Kross DRottens, Eñ hryggiast ecke.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

GJæt þu mijn Saal ad Gagne þvi, Guds Børn siñ hafa Raunum i, athuga lijka allt þad riett, er þier verdur hier fyrersett, Orvijnglast muntu ecke þa, under Krossenum, helldur faa, Huggun, sem nu ei hvrast maa.

2. Christeña Akur Krosseñ er, Kiarna

Kiarna Ilmſœtañ fœrer þier, ſaaer þu tijdt med Taarum þañ, Tignar Avøxt þa giefur hañ, Uppſkierañ heiter eilijf Viſt, ef þu trwer a JEſum Chriſt, hier fœr þu meir eñ hafder miſt.

3. Ef þu liidur i Heime hier, Hatur, Mootgaang og Offſookner, þeſſu mun verda Ender aa, Uppſkieru Tijmañ þa Meñ ſiaa, Þeim ſem hier lidu Sorg og Saar, ſamfagna mun þa Hoopur klaar, Lofande Gud um eilijf Ar.

4. Eg helld ad Kroſſeñ allre ſie, Audlegd Verälldar mœtare, fyrſt hañ Guds Børnum wtvegar, Arftøku Sœlu Himneſkrar; JEſu liwfe Lauſnare miñ, Lof ſie þier fyrer Kroſſeñ þiñ, hvern eg mier nœſta hollañ fiñ! 2. Cor. 4. v. 17.

5. I Kroſſ-Skoola Guds ef

kiemſtu

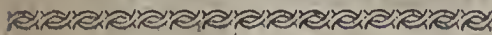
kiemstu hier, Christeñ Saala, pa hura ber, heim i Himneskañ Sælu-Sess, So muntu verda Styrk og Hress, og uñbera Heimsens alla Hrygd, J hvørskins Neyd og Rauna-Stygd, Huggadu þig vid Himna-Bygd.

6. Fullþackad alldrei faum vier, fyrer þañ Kross sem reynum hier, su Gaafa mier meir virdest verd, eñ Vegsemd giorvoll hier aa Jord, þegar Verølld eg vijk i fraa, Vegsemd eilijfa kañ eg faa, Krossen þvi ollu orka maa. (Matth. 5. v. 12.)

7. Krossens Vikar ef beyskur er, besta Raad vil eg giefa þier, varp adu i hañ Tignar-Trie, Tak þad sama hiaa Skriftene, hvøria þaa Grein, þig gyrna kañ, Gled med heñe þiñ Jñra Mañ, Eingeñ Freisting þa feller hañ.

8. Alldrei finst hier so myked Mein, Mootgangur, Pijsl, nie Hørmung nein, ad Heilagur Ande giete ei grædt, og giørvalla Mædu Endurbætt, eñ ad naa soddañ Hugg un hañs, Hiartnæmust Bæneñ er til Sañs, Eitt þad dijrasta Medal Mañs.

9. Augunum mæne eg uppaa þig, O! Jesu kieñ i Brioste uñ mig, Endurnæringar liufust Lind, Lijkna mier þiñe Skiepnu-Kind; Gief oss ad heyia hepped Strijd, hiaalpa oss siidar Preñing blijd, ad siaa þig Eilijfdar alla Tijd! Amen.

Þridie Psalmur.

Um þau Nøfn/sem Kross eñ hefur i Heilagre Ritningu.

Ton,

Ton, Gude Lof skallt Ond mijn iña, etc.

MInstu mijn Saal hvad sagde, Sonur Guds JEsus HErra þiñ, Heilræde holl þeim lagde, sem hyxa ad vanda Lifnad siñ, hvør fiws mier filgia villde, forlaate Elsku þa, sem hañ ei safna skyllde (Saal mijn ad þessu gaa) KROSS Ferel fete riettañ, Fullhuga epter mier; hvern Gud mun giøra liettañ, gange hiñ riett sem ber.

2. Hvad sem til hier kañ falla, Heimenum i a moote oss, Veikleik og Vanmaatt allañ, vor Drottení JEsus nefner KROSS: Slijkt er Hugganar Heite, ad Heimsens Bøl (þo lijtid) lijkest ad sijnu Leite, Lausnarans Krossburd vid; Eñ Christur a Krosse pijndur, Coronu Dijrdar vañ, Sijdañ med Sigre krijnd-

kriſndur, Saaluhiaalp øllum fañ.

3. Po ſaart þikeSorgeñ ſtijnga, Sañ-Chriſteñ Madur giœt ad þar, alldrei kañ þig ad þvijnga, þvilijk Hørmung, ſem JEſus bar, þegar aa KROSSE kvaldeſt, kaupande wr Dauda þig, fra aungvu Angre taldeſt, Aſteñ hañs Hiartanlig, Veit þvi beſt Vanſemd þijna, og vill heñe ſvipta fra, þviad Velþocknan ſijna, þier hefur JEſus aa.

4. Job maatte eirn ſoddañ ſaña, ſaarum Kroſſe er nijſtur var, hañ miſte Gots og Graña, gaf þo DRottne eitt hoogvært Svar, þar epter þungum Saarum, þiaadeſt hañs veika Holld, Tapade Kiørum klaarum, klædde ſig Dupti og Molld, Aſter og Adſtod ſiña, all-litla ſiña ried, Ogudleg Eigeñ Kviña, aangrade hañ þar med.

5.

5. ANGIST og Eymd marg-
fallda, Opt kallar David Moot-
gaang sijn, þad skalltu þijda og hall-
da, Þreinging sijn tekur Hiartad ijn,
sem Frelsarenn fieck og reyna, Frid-
kaupande sijn Lijd, fyrst Þolgiædes
Þel hanns hreina, þreitt hefur sama
Strijd, sem þig (mijn Saala) þijn-
er, sijst mun hann gleyma þier, þvi
Hiaalp og Hiaastod sijner, hvor-
tum sem þiaadur er.

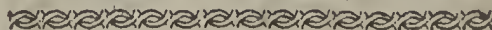
6. Fær og FREIJE TINEA
Heite, Frelsarans Barna Moot-
læting, vid hveriar þo hier þi eyte,
þaug faa gooda Sigurvinning, Ef
þaug i Akiefd strijda, J samm e Von
og Trw, med Þolenmæde lijda,
Mootgaang sem sinna nw; Þeirra
Þolgiæded hreina, þu skyllder læra
med, enn veikleist þeim Vonenn beina,

Vanmaatt þiñ færdu sied:

7. So skalltu Saal miin geyma, soddañ Kross-Rosu i Hiarta þier, eñ þeim alldreige gleyma; Eirn Veigeñ maatt þu læra hier, ad Freisting sem til kañ falla, Faaheyrt er ecke neitt, Þvi Gud fer eins med alla, wt sem hañ hefur leidt, af Heims Anaudar-Lande, J siñ Hormunga-Rañ, Slijkt er Guds goodur Vande, þvi Gud vill þig Hiaalpleg añ.

8. Himneske Hiartans Fader, hiaalp oss þa Krosseñ liggur aa, so under hañ gaungum glader, Guddoms-Kraptur þiñ sie oss hiaa, fyrer Christi Kvøl og Pijnu, Kvalræde fraa oss sniw; Giæskuñar Þele þijnu, þviad vier treystum nu, laat oss stoduga standa, Stioorna oss O Fader Kiær, med Upplijsing Heilags

lags Anda, Amen þess bidium vær, Amen.

Fioorde Psalmur.

Krossen̄ skiedur ecke af Hendingu neirne, helldur kiemur han̄ af Vilia og Raade lifanda Guds.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggest þu, etc.

HUgleid mijn Saal, J hreirnre Trw, hvadan̄ ad kiemur Piarning sw, er þig so aangrar tijtt, Heimsins Barna Hial saarnijtt, hier um̄ skallt þu ackta, þaa lijtt.

2. Opoleñmoodur margur hver, møglar og seiger ORotteñ ber, Um̄hyggiu aungva um̄ mig: fyrst Mañraun Heimsins margfalld-

 lig,

lig, moot hañs Barne upphvetur sig.

3. Hiner seigia ad Heimureñ sie, hellsta Orsok i Neydeñe, hvør sig þvi hate vest, ad þeir hafe Hiartad fest, vid Himna-Gud, og dyrke hañ best.

4. Eñ þu skallt vita, ad Mootgaungs-Mein, Millde og Giæska DRottenñs hrein, tilbijr, og tilskickar; Allar Heimsens Hørmungar, af Hende DRottenñs eru sendar.

5. Mogla þvi ecke Gude i giegn, geist þo hier dynie Mootgæungs Regn, þad helldur þeinkia ber, ad margfallt Synda-Safn þitt hier, soddañ Krossburd afrekar þier.

6. Hvønær sem Gud vill hyrta þig, Heimureñ allur vendar sig, þangad sem þeinker hañ, morg þvi hafa Medøl vañ, sem Madureñ ecke

hyra

hvxa kañ.

7. Hvxa þu sijst ad Herra sax, Hørmung þijna ei kuñe ad sian, er Fuglana forsorgar, þvi ætlar hañ þig til Uppheßdar, Ædra Lijfs og Farsælldar.

8. Þar fyrer þo þig hyrte hañ, hvxadu alldrei Vesæll Mañ, ad mya hañs Medølum, þvi Skapareñ stiornar Skiepnunum, Skulldeñ øller hian þier siaalfum.

9. Hvorke Diøfull nie Heimureñ, Himen, Lopt, Siooreñ eda Meñ, þier añars efla Mein, þvi eins þier DRottens Hondeñ hrein, helldur og sijnum Augastein.

10. Gud (sagde Joseph) giorde þad, gaf mig hijngad i þeñañ Stad, ad frelster yrdud þier, þu maatt Saal mijn heyra hier, hvorkum Krosseñ eigna þier ber.

11. Job þegar miste allañ Aud, ecke formællte hañ þeirre Naud, helldur aa hiñ Veg tier, þad took Gud sem gaf hañ mier, Gude Einn Vegsemdeñ ber.

12. Þar fyrer vertu vel til Frids, væntu af DRottne Hiaalpar-Lids, sem þesser kieña þier; Seigdu, DRottne Dyrdeñ ber, Daasamlegt þvi Nafned hañs er.

13 HErra JEsu eg þacka þier, þañ Kross þu sendañ hefur mier; þar treyste eg Eflaust aa, ad gott allt kiemur Goodum fraa, Gled eg mig vid Jhugan þa.

14. Þo mig nu Sorgeñ sære hier, sig gledur Ande miñ i þier, so þvi hañ seigia maa; Mijnu Angre svipter saa, Er sende þad, og lagde mig aa.

15. Veit oss JEsu þa Vits-
mune,

mune, ad vona i øllum Kroßburde, uppaa Almaatteñ þiñ; Hiaalpa oß ßijdar HErra miñ, Til Himnarijkes Fagnadar iñ! Amen.

Fimte Psalmur.

Krossen er ecke Reide-Teikn, helldur Elsku og Naadar-Merke lifanda Guds.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

CHristeñ Saala hier kom og siaa; Krosseñ þier leggur Gud uppaa, af Elsku siñe Ast og Trw, ecke Reide, sem meinar þu, Myskun hañs til þijn meire er, Mootgaang þegar hañ sender þier.

2. Oß maa virdast, hañ elske þa, Einglunum meir, sem hier vill þiaa, med þvi hañ vill ad verde þeir,

Veglegre laangtum sijdar meir,
alldrei mun Kvøl su koma uppaa,
sem kuñe oss Gude ad skilia fraa.

3. Utvalldra Maña Kvøl og
Kross, kallast maa eitt þad dijrsta
Hnoss, af siaalfum Gude auskamt-
ad, aadur eñ hafde hañ grundvall-
ad, allra Hlutaña Astæde, O! þad
dijrmæta Hlutskipte.

4. Allt hvad sem hellst þig aang-
rar hier, J DRottens Hond þig
tilreider, þess meir sem Bøled
þreinger þier, þess naalægare
DRotteñ er, Adam gamle og allt
hañs Lid, afmaaest, hiñ so lifne vid.

5. Hvørium sem DRotteñs
Hond er reid, hier fiñur valla Moot-
gaangs Neyd, Eñ alla þa sem Gud
elska ried, elur hañ Sorgar Braude
med; Ef kieñer þu alldrei Krossens
Teikn, kalla maa DRotteñs

Neidi=

Reide-Teikn.

6. David kannast vid sagdann Sid, seigest þvi Krossenn gleðiast vid; Fyrer Goodu vard hønum Guds Refsing, Guds þvi hun kiende Riettlæting; Packlætes mesta Yrfvan er, Ef DRottenn vill þig reyna hier.

7. Þar eg hier reyne Meln og Mood, mijns ern JEsu Dæmenn good, hønum (þad vottar heilog Skrar) hafde Faderenn Pocknan ar; Samt reynde hann þad Mootgaangs Mein, meire finst ecke Hørmung nein.

8. Angur og Sorg umm Æfe ber, Eirn og Sierhver sem Guds Barn er, Eilijfdenn gløyer Enda ar þvi, uppreñur Gledenn fersk og nij, hiar sijnum Gude umm Eilijf Ar, Utvalldr a fagnar Hoopur klar

9. Minn JEsu, þu ad søñu sier, Sierhveria Neyd, sem reynum vier, vier kyssum þijna heilla Hond, Hond þa sem græder Meinenn vond, Vondur þiñ HErra kome oss kiær, Kiærleika þiñ so reynum vær! Amen.

Siøtte Psalmur.

Um Prefalldañ Kross Skoola DRottens.

Ton, Herra Gud skapad hefur Jord, etc.

KOM hier mijn Saal og kiñtu þier, Kross-Skoola DRottens þriaa, i hvorium hañ lætur læra af sier, Lijfs Reglu holla: Þaa, sem honum fylgia i fastre Trw, Fræding Himneska nemur þu, ef blijfur honum hiaa.

2. (*) TYPTUNAR Skoo-

(*i.)

le

le DRottens dijr, deyder þitt Blod og Holld, hañ sem þar agast, muñ sca flijr, Eilijf Syndaña Giolld, (*) REJNSLU Skoole Guds Añar er, i hvorium Von og Trw, i þier, proofar hañs Myskun milld.

3. (**) Pridie hañs Skoole þijngstur er, þan hafa reindañ señ, af þessium Heime wtleidder, aller Guds PJJSLAR Meñ. Saal mijn nu skulu þesser Prijr, þier kieña, hverssu ad Gott med bijr, þo DRotteñ age oss eñ.

4. Andvarp Hiartans og Ydran med, wtpressar DRottens Hønd, og þeim sem hafde gaalaust Gied, giefa kañ hrellda Ønd, þvi þesser Skoolar Skaparans, skipta muñ Edle syndugs Mañs, þo Typtan virdest vønd.

5. Guds huleñ Vijsdoom vita

fær, vel hvør sig ydkar þar, þañ sem Verralldar Skinseind skiær, skilde firr ecke par, lijfgar oss so saa Lijknar Kross; lifer þa Gud og bijr i oss, lifum so Lidner vær.

6. Silfred i Jordu saurugt var, sem þo i Ellde er hreint, ef Ellds vid Pijsler Eilijfar, oss skal ei verda meint, aa ødrum Ofne Þorf er þaa, þvi Nafne Krossen heita maa, aan hans er allt osseint.

7. Lausnara þijnum ad lijkiast hier, Lof er þier allra mest, i Vellysting þo valla skier, viñur þad Krossen best, David i wtlegd ordte Liood, eñ sem hañ kom og stijrde Þiood, hendtu hañ Verkeñ vest.

8. Ef Læknareñ ecke Veikum vill, Vidleitne sijna tiaa, mesta Skadrædes Merke ill, meiga þad aller siaa, af þvi hañ treyster ecke aa sig,

sig, Eins þegar Krossen fordast
þig, veit er Lijfs Von hier æ.

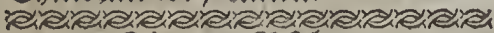
9. Heims Epterlæte, Jnde og Roo, allmarga hefur deydt, og þañ sem i þvi wt af doo, Arf-Von Himneskre sneidtzeñ Guds Varna Sorg eg sæla tel, Saalena hun kañ ad gledia vel, þo Holldenu þyke leidt.

10. Kross er MANNDYGDA MOODER hrein, MEJSTARE SPEKENNAR, VEGFERDAR LEJD TJL LJJFSENS bein, LJLJA PARADYSAR, MORGUN-STJARNA hijr hañ er hier, Huggunar Sool æ epter fer, allskins Unadsemdar.

11. Oh! Laatum oss þa læra hier, ad lifa i Skoola þeim, albloomgada sem oss giører, eins og þañ meira Heim, Jlmande Jurtum

allskonar, ad Dijrdar Cronu Himneskrar, ødluust i ødrum Heim.

12. Fagnande Saal mijn fagnar þier, Frelsareñ JEsu trwr, i sællre Von fyrer set eg mier, ad Sool reñe upp epter Skwr: Veit mier ad ætijd vone eg þijn, vel muntu Saalar Heilleñ mijn, frelsa mig Eymduin wr, Amen.

Siounde Psalmur.

J vorum Krosse skulum

vier fyrst bidia, uñ Fyrergiefning vorra Synda, sem eru hñs hellsta Orsok.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

EFne og Orsøk mesta, allrar Motlætingar, er Framferded vort hid vesta, vier skylldum gaa ad þar; gyrnunst fyrst Grida ad leita, Gude Eilijfum hiaa, Oss mun hañ ecke neita. Angred Motlætis heita, ad

gyødu

goodu oss þienar þar.

2. Vilier þu HErrañ halldе, Hørmungum sijnum fraa, ad safna meir Synda-Gialldе, soomer þier ecke þa. Ef Straffed aa ad riena, aflaate Syndeñ fyrst, Gud hefur Huggun liena, hellst þeim sem feingu siena, swra Syndaña Lyst.

3. Uñ Leoned Lærder rita, Lambenu væge þad, vilie þad Vægdar leita: verum miñuger, ad, oss lætur lijka veina, Leoned af Juda Ætt. Til Huggunar er þad eina, Audmiykt og Bæneñ hreina, vel fær oss vid þad sætt.

4. Ydrande og audmiukt Hiarta, wtslockur Heiptar-Baal, vors Guds, þvi vel nam skarta, Voneñ i hrelldre Saal, Oll vor Hrygd, og Mootlæte, eingeñ stoor Hørmung er, Syndeñ þvi Nafne sæter, ad

soddañ vel þu giæter, Avort þvi vondañ ber.

5. Hvad villtu kveina og klaga, Krossen þo ame þier, fyrst þu uñ þijna Daga, þijngra forskulldader, Ef Bølenn lætur leita, Lids, fyrre eñ Synda Praa, Vinur Veralldar Sveita, vijst maattu þañveg heita, Ovin Guds ertu þa.

6. So sem þad Gud er goodur, gagnstæd Vondska er Synd, Armædu allrar Sioodur, allskins Hørmunga Lynd: Fyrst refsar Gud þeim Riettlaata, sem reyneft Tijdum hier, ad Synd skule hañ sijna jaata, Syrgia og af Hiarta graata, Von er slijkt verde mier.

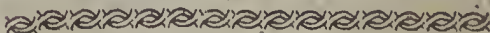
7. Fiñum þvi feigens Hende, Fødur-hrijs Elskurijkt, fognum þeim Fridar vende, forþient er meira eñ slijkt: Maa Gud uñ Myskun

beidast,

beidast, þvi mynskuna vill hañ oss; eñ vid Athæsed leidast, er Von hañ mune reidast, og senda soddañ Kross.

8. Eflidugur villtu vera, vid hvørskins Neyd og Pijn, Ydran skallt grœteñ giøra, Gud mun þa siœ til þijn, fagnar hañs Fødurs Hiarta, fyrst þu so leidriettest, og hvad þu uñ villt kvarta, Ef þijn Trw kañ ad skarta, giørvallt til Gooda snijst.

9. Avi! Eg Aumur jœta, O! HErra JEsu kiœr, mier er mak-legt ad grœta, mijn Synd þvi ork-ad fær; færdu mig sem þier lijkar, i Sorg og Angre hier, eñ hiedañ þa hlijt eg vijkia, Hiartad þitt Millde-rijka, vægie þa miñ Gud mier! Amen.

Attunde Psalmur.

Kross

Krossen̄ er Stundlegur/og tekur Enda þa minst varer.

Ton, Christis er Koma fyrer Høndum, etc.

SAnchristen̄ Saal þad lærdu, ef sæker þig Harma striid, og Von þijna vid þad nærdu, ad vita þess rietta Tijd: Stund þad en̄ eingen̄ Wefe, er, sem þu lijdur hier, Almattugur Gud giæfe, ad giættum þess aller vier.

2. Po Lijfe og Saalu leidest; laungsamleg Piaaning sw, aa Augnablike hun eidest, aadur en̄ hyggur þw, i Raunum hier þo hiarer, og Hiaalp faaer einskes Man̄s, sækia þig sijst þa varer, Sællder þijns Fodurlands.

3. Pu i Dag laagt sem liggur, leikur aa Morgun hijr, ad Aptne er þu hryggur, An̄ars Dags Sorgen̄

eñ-flijr; Litla Stund Krossen lemur, med Lijfenu ætijd hver, Eylijfdeñ epter kiemur, sem allt gott færer med sier.

4. Marger Heidner Meñ hafa, Huggun hvilijkre naad, og meint i Mootgaangs Vasa, munde sitt batna Raad; Eñ hvad mun oss þaa sooma, utvaleñ Herrans Piood, sem vitum Guds Vilia og Dooma, vonande aa Heit hañs good?

5. Vertu þvi poleñmoodur, þeink: Ad DRotteñ er triwr, huggare harla goodur, hañ svipter Kvølum wr, epter Hrygd Glede giefur, Glæska og Naad hañs skiær, eilijfa Oroo hefur, eingeñ, saa Gude er kiær.

6. Pañ sem Gud agar ungañ, elskar hañ næsta heitt, vid siñ þañ sorgar Punga, saa lærer þetta eitt,

ad vort Lijf og þeſs Bloome, Armæda og Hørmung ſie, og þar aa epter kome, eitt betra Sælgiæte.

7. Vor Kroſs er verdur eige, ad vidlijkiaſt þeirre Dijrd, er giefſt aa Andlaats Deige, Utvalldre JEſu Hyrd, þo Neyd ſem hvør vor hefur, hier vare i þuſund Ar, frekare Glede giefur, Gudsrijkes Dyrdeñ Klaar.

8. Sigurvegareñ ſæte, Son Guds miñ JEſu kiær, ſem ſitter, ſtidur og bæter, Stund þaa ſem lijduin vær, auk mier Styrk Orda þiña, ad eg þaa Lijf mitt þver, burt meige fara og ſiña, Fagnadar Viſt hiaa þier! Amen.

Nijunde Pſalmur.

Um Vonena / og hvørſu

hun

hun er naudsynleg i Krossenum.

Ton, Nu bid eg Gud þu Raader mig, etc.

EF þu mijn Saala athugar, eitt
Raad, sem best til Heilla var,
Endurlausnarans Elskendum, og
hans Krossþiaadu Mannesskium,
Orvinglast munt þaa alldrei þu, er
Von, Polgiæde, og heilog Trw,
þetta Guds Bornum reinda Raad,
sem reider sig uppa DRottens
Raad.

2. Su Von er veik og vodagiorn, ad voga freklega a Heimsens
Born, Kiærleike þeirra valltur
var, vega þeir minna en ecke par, en
sællra Guds Barna Glede Von,
grundvollud er aa Mariu Son,
Forþienan hans og Fyrerheit, sem
framkoma hun nun sijder veit.

3.

3. Vonen̄ aan Polgieds valla er; Vonar Man̄ þess han̄ ecke sier, vonade Abraham vonarlaust, Von hans san̄ honum Sælu Traust: Von miijna O! JEsu verka þu, von-goodur so eg bijde nu, uppaa þad sem eg vona vil, verdur hun alldrei Skam̄ar til.

4. Good Vonen̄ Kedia gulleg er, Gud vill med hen̄e draga ad sier, alla þa hen̄e hallda fast; hiner sem fyrre Orvinglast, epter verda, so alldrei naa, eilijfre Sælu Himnum aa, sem Vonen̄ hefur ad vænta sier, vit þad mijn Saal og giæt ad þier.

5. Oseigianlegast Afl og Krapt, i utvølldum Guds hefur Vonen̄ haft, aangradar Saaler san̄a þad, Sorg þegar kiemur Høndum ad; þo yfergiefnar af øllum sie, Athvarf er gott i Vonen̄e, hun er ein dyrdleg

DRotteñs Giøf, DRottne ſie fyrer hana Lof.

6. Von Mañleg eckert viña kañ, verkar þa ſomu Natturañ, oñur Gudleg þeſs giæter þu, giefur Von þeſſa heilog Trw: Von Mañleg mørgum viñur grand, Von til Guds Himneſkt Fødurland; Pañ ſem hin fyrre fella vañ, felldañ vid reiſte oñur hañ.

7. Voneñ ſtadfoſt og velgrundud, vorre Trw teinger ſiaalfañ Gud: Voneñ þitt Saalar Atkier er, og Skiolldur ſaa, þu fyrer þig ber; Stoolpe riettur hun reiknaſt maa, Rootfeſtur ſiaalfum Gude aa: Hiner, ſem vona a veikañ Reir, verda til Skamar ſijdar meir.

8. Med Kroſsenum vill vier vitum Gud, Voneñ hvad faſt er grundvøllud, þvi marger hallda i Medlæte

læte, miked af Trw og Voneñe, eñ þegar Kroſſeñ klappar aa, Kløgun ſtoora þeir hafa þa, i Voneñe aadur vel ſtirkver, valla þa ſkilia hvad hun er.

9. Allt vort Mootlæte Ending fær, epter þvi bijdur Voneñ ſkiær, þo Gud fraviteñ ſijne ſig, ſijſt bregdur hañ ſijn Ord vid þig: Odruvijſe eñ ætlar þu, Optſiñes kiemur frañ hañs Trw, vona þu DRottens veik Mañkind, ad væna hañ Lijge, er ſkadleg Synd.

10. Lauſnare miñ þig lofum vier, Lijfs Heill vor ſtendur øll af þier, verka þu i oſs Von og Trw, vilier oſs Drotteñ hyrta þu; So hvør og eirn med Trwar Trauſt, til þijn andvarpe af Hug og Rauſt: ÞO AD ÞU DROTTENN DEYDER MIG, DROTTENN

þo

PO SKAL EG VONA A
DIG! Amen.

Tijunde Psalmur.

Hvar fyrer Gud stundum undandrage sijna Hialp i Krossenum.

Ton, Hvar mundi vera Hiartad mitt, etc.

Hugleid mijn Saal þijns HErra Sid, hüs Børn þo kalle þraatt, Bænheyrslañ stundum bijdur vid, betur þad grunda aatt: Ydrunar Dvøl og Uggleised, af þessu varast maatt, þessa hañs Vending vakna vid, verkar hun Frid og Saatt.

2. Opt hroopar Gud i Eyru Mañs, ad Yferboot skule hañ tiaa, þegar vier Orded heyrum hañs, hañ sialfur talar þa; hvert fær þa

DRotteñ af oss Ans? Yfer þvi
klaga maa; mun þa Von, HErrañ
Himna Rans, Harme strax liette
fraa?

3. Ef þu villt DRotteñ opne
sijn, Eyru og heyre þig, hañ vill
þa fyrst þu heydrer sijn, hañs Ord,
eñ ottest sig, æ bioode Gude iñ til
þijn, Ydraneñ Hiartanlig, Vægd
hañs þaa þiñe Veike og Pijn, vend-
ar a hægra Stig.

4. Vill Gud og lijka Vidlits
seirn, vita hvort Trw er good, þo
fyrer hønum ei hyliest neirn, hañs
vill samt Spekeñ frood, ad þad sem
hañ visse aadur eirn, allre sie kuñ-
ugt Piood, siaalfum osser þad Soo-
me hreirn, syngium þvi fegur Liood

5. Angrar oss tijdt sem ei sie føl,
Adstod hañs, þo lofud, bender oss
þvi su Vænar Dvøl, betur ad kalla

ad Gud, æ! hvad sart mun þa eylijft Bøl, er lijdur Saal topud, vardveit þu oss frå þeirre Kvøl, Prieining' hæblessud.

6. Þvi meir sem blessud Bid hans hier, bijdur med Hialpar Stund, þvi fegnare heñe verdum vier, vor þegar huggast Ønd, besta Lækning þaa bijr hañ þier, er beiskust er Krossens Und, eirn fyrer þvi hañ øllu sier, af siñe milldre Lund.

7. Hvør munde leita Læknarans, edur Lyster kuña þær, ef eingeñ yrde sar? Til sans, so erum lijka vær: hyrdum lijtt uñ Gud Himna Rans. Hørmung nema þa slær; seint mundum vier og vitia hans, være oss Krosseñ fiær.

8. Ecke hefur Gud (eg af þvi veit) mier einum giort þad Saar, ad heyrast, þa eg fer hans a Leit, har

la stiggur og faar, vid Abraham færde hañ frañ sijn Heit, uñ fleyre eñ Tuttugu Ar; Fyrr eñ pad Josephs Fiotur sleit, fellt var margt Harma Taar.

9. Endurlausnareñ linfe miñ, Lijf mitt og verndar Skiool, Sañleiks Vijsare og Vegureñ, veistu Luckuñar Hiool, gief ad eg fare i Fadmeñ piñ, Fegurdar Himneskt Sool, par sem piñ Skare kiæter Kiñ, krijngum piñ Tignar Stool! AMEN.

Ellefte Psalmur.

DRotteñ leggur ecke meira aa oss, eñ vier kuñum ad bera.

Ton', O! Fad[illegible]ñ, Eg præñeñ piñ, etc.

Millde

MIlldeIEsu, eg miñest nu, Magt biña Fyrerheita Sorgmæddum Lijd, þijn Lijkneñ blijd, lofar Hugsvolum veita; Armædu Taar, og Eymdeñ saar, Auguñ mijn hier þo væte; Heidrar mijn Saal, þitt haaleitt Maal, Huggareñ edla Sæte.

2. A allañ Veg, þu veist hvad eg, veikur er til ad lijda, Alvitra þijn, Armæda mijn, markar hvad heitt skal svijda, Mañrauna Praa, ei meire aa, mig legst, eñ bored giæte; Heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, Huggareñ edla Sæte.

3. Fyrst þaa þu hier, gafst Herra mier, Heite christeña Maña, vigtade þaa, þijn Vitskañ haa, vissañ Skaunt Hörmunganña; Naatturu mijn, Naad þeckte þijñ og þolgiædes heñar Mæte; Heid-

rar mijn Saal, þitt heilagt Maal, H. e. S.

4. Megnare Kroſs, þijn Myſkun oſs, meir, gaf, er kūnum lijda, eñ miñe þeim, vid Mootgaangs Heim, midur ſem viña ad ſtrijda, Krapt bæde þañ, ſem þola kañ, þu ſender og Mootlæte; Heidrar min Saal, þitt heilagt M. H. e. S.

5. Pañ Kroſs þu lier, beſt þiker mier, þoleñmoodlega ad bera, med þvi eg veit, þijn Millde heit [1], mier fyrer beſtu vera; J Hørmunga Sioo, þu ſend mier Roo, ſo eg hañ ſtadeſt giœte; Heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, H. e. S.

6. Ef Sooleñ klaar, um̄ øll Heims Ar, æ ſkillde fagurt liooma, Akurlønden, þaa yrde ſeñ, eydd

ſijnum

sijnum fyrre Blooma, eins visnar
oss, fyrer utañ Kross, Akureñ Trw-
ar mæte; Heidrar mijn Saal, pitt
heilagt M. H. e. s.

7. Þaa Fadereñ sier, ad Barn-
ed ber, Byrde sem pad ei velldur,
og kallar uñ Lid, hañ kiæfest vid,
kiemur og biargar helldur: So bijr
Gud nær, pa bidium vær, Born
sijn po stundum græte; Heidrar
mijn Saal, pitt heilagt Maal,
H. e. s.

8. Þu hefur skapt, fyrer hædst-
añ Krapt, HErra mitt Lijf og An-
da, allt hvad eg er, og orka hier, er
Smijde pina Handa: Po nu pijn
Naad, mitt reyne Raad, Riettlæt-
es HErrañ mæte; Heidrar mijn
Saal, pitt heilagt Maal, H.
e. s.

9. Þu Hyrder trwr, mier hætt-

um vor, Hialp veiter Millderirika, eg treyste hier, hu tak vid mier, typta mig sem hier lijkar; hvi meire Kröss, hess betra Hnoss, hung Hrygd oss aslar Kiœte; heidrar mijn Saal, hitt heilagt Maal, H. e. s.

10. O Fader kiær, oss selum vær, i Forsiaa og Geimslu hijna, vœge oss hijn Naad, og Vijsdooms Raad, so viñe oss eingeñ Pijna: Epter vorn Graat, oss ersa laat, Eilijf Gledeñar Mœte, Hig heidre vor Saal, med Huga og Maal, i himnesku Dijrdar Sœte! Amen.

Tolfte Psalmur.

Um Holeñmœdena i Krossenum.

Ton, Sa friaals vid Logmaal fœddur er, etc.

Festu

JEsu mijn Sæl i Siñe þier, Sonar Guds Milld Heilræde: Allt hvad þig kañ ad aungra hier, um̃lijdtu i Poleñmæde.

2. Krefur þeß Gud af Christnum nu, Krossen̄ þo meige svijda, þaug Saar þier veitter sialfur þu, soñ er þijn Skyllda ad lijda.

3. Reidstu þvi ecke Herrans Hønd, sem holl gaf þier Naadar Skipte, fyrer so miwkañ Fødurs Vønd, Fordæming af þier svipte.

4. Ef þu ert Herrans Oska Barn, elskadu Poleñmæde, þvi Opoleñmoodur og efagiarn, egner Guds Hefndar Bræde.

5. Peinktu med þier i sierhvert Siñ, sem þig kañ Bøl ad henda, eg veit Lausnareñ Lifer miñ, Loford sijn mun hañ Enda.

6. Heiløg Skrift kallar Kroß-

eñ þañ, Chriſts Byrde, Hvijld ſem
viñur, eñ vor Skinſemd uñ audnu
Vañ, adrar Meiningar fiñur.
Matt. 11. v. 29.

7. Af þeſſu og ødru þu nu ſier,
þijna Skinſeme ræunga, moote
hun Gude i øllu er, ættu þvi hana
ad fænga.

8. Ef Gud þier Kroſſeñ ſender
ſiñ, ſeigdu med Elſku þijda: Verde
miñ DRotteñ Vilie þiñ, vil eg
þijn gladur bijda,

9. Þaa mun Gud aptur anſa
þier: O mitt Barn Hiarta kiæra,
fyrſt þu ſo treiſter mæddur mier,
mijn ſkal þig Huggun næra.

10. Vier bidium GUDS
NAFN HELGEST hier, hellſt
þad i Raunum ſkiedur, ef ad vor
Saala Sorger ber, ſoñu Þolgiæde
medur.

11.

11. Vier bidium RJJKE HEJLAGT hañs, hier til vor nidur vijke; An Krossburdarens (eñ til saũs) eingeñ fieck Himnarijke.

12 Vier bidium ad hañs VJLJE klaar, VERDE A JØRD SEM HJEDUM; Nu er hañs Villd, ad Sorg og Saar, safne oss Tignar Giædum.

13. Þijn Moglan Guđe Mootstædlig, Mein þitt giører æ verra, eykur þitt Straff, eñ sturlar þig, og stigger þiñ milllda Herra.

14. Hañ eiñ þier sender Harm og Voot, Hekstund og Lijfgiof vænа: Ef þu hañs Vilia moglar moot, Magt siñe villtu hañ ræna.

15. Sool, Stiørnur, Tungl og allt hvad er, øllum Guds Vilia hlijda: AE! hvad mun verda auñum þier, ef eirn villtu hiñ strijda?

16. Poleñmæde sem i bijr oss, ef DRottne giarnañ hlijder, mijker hañs Gied, eñ millder Kross, og Myskun ødlast um̃ sijder.

17. Fognudur mæ hier fiñast nu, fyrst þig vill DRotteñ græta, med þiñe Hørmung heidrar þu, heilaga Preñing mæta.

18. JEsus þa ædstu Upphefd fieck, epter Mootlæting slijka; Þañ sama Veg sem Guds Son gieck, gæunga mættu og lijka.

19. HErra, nær sem þu hyrter mig, hreß mig i Poleñmæde, og hiaalpa mier so eg heidre þig, harmande og gladur bæde! Amen.

Prettande Psalmur.

Frammveiges um Poleñmædena og heñar Dæme, hiar þeim Heilogu.

Ton,

Ton, Lifande Gud þu lijt þar a, etc.

HIgg ad mijn Saal og siaa þu hier, sætlegt Huggunar Næme, fyrer Hugskots Sioonum haf- du þier, heilagra Maña Dæme, Poleñmæðeñar þeirra Dygd, þier kieñer hverſu Glede og Hrygd, ad filgiaſt opt i Heime.

2. Þegar Job gieck aa moote meſt, mællte haň gladværum Ar- da: Guds Nafne verde Geſgun beſt, Gioſ took haň ſiňa Handa; þo Gud þu hafer i Heliu mig, HErra, þo ſkal eg vona a þig, og ætijd ſtødugur ſtanda.

3. Sveinar i Ellde þreyðu þrijr, Þolgiæde ſtooru medur, ſtyrkte þa Eingell HErrans hijr, hiaa þeim gaangande ſiedur, ſo huggar Drott- eň hrellda Lund, heñe a ſiňe Pijſlar Stund, Forſmeckur Lijfs var-

liedur.

4. Pa Stephanus Dauda dæmdur var; Dijrd JEsu fieck ad lijta, fagnande Pwinga Piætning bar, þar ed hañ Judar grijta, hañs Pijslar Brædur sama Sid, sijdañ hafa og vidhallded, sæxt þo hier mættu sijta.

5. Poleñmæden er þacknæm Foorn, þad skalltu Saal mijn læra, hvør sem vill DRottenn heidra vorn, hañ skal þad Offur færa; hiæ Pyrnum uppraañ siw edla Roos, æ kañ Trwna þad fagra Lioos, uñ Utvalning vora ad næra.

6. Poleñmæde Guds Merke er, Meñ hañs þad Fordum baru, sæ þvi fastlega helldur hier, Heims moot Kvalræde Sæxu, Sigurviñing hier sællre nær, sijdañ Koronu Dijrdar fær, Lioomande

de i Lioose klaaru.

7. Mooleñmæde er til sans, allra Mañdygda Sneider, sijdañ i Brioost þess sama Mañs, sauruga Paanka leider: saa sem Grædarans hatar Hond, honum þo sijnest Lækning vond, sialfañ sig mest saa meider.

8. Þar sem Kross DRottens eingeñ er, Uggleised bijr þar iñe; verdur saa Mañ, þad med sier ber, myrkvadur i Hug og Siñe; eñ Krossþiaadum DRotteñ sijner sig: soddañ Skipte kijs eg vid þig, miñ JEsu, Saalu miñe.

9. Allbiartur Speigell eru þier, adrer sem Neydeñ vefur, allstadar hvar þu Aumañ sier, athuga hvad þu hefur, for þient, ef riede ad reikna frekt, Riettlætes HErrañ þijna Sekt; sia þar hvad

Gud

Gud þier giefur.

10. HErra JEsu, sem hefur veitt, Heilogum Poleñmæde, hreß þu mitt Siñe og Hiarta þreytt, Heims moot saaru Kvalræde: Gief mijn Viñing sie Gledelig, gladur vil eg þa lofa þig, Lijfs og Framliden bæde! Amen.

Fioortande Psalmur.

Allre vorre Ahyggiu skul um vier varpa uppaa Drotteñ.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

GLedst eg i Gude mijnum, sem gaf mier þad heilla Raad, ad Umsorgar allre Pijnu, uppaa hañs Vægd og Naad, varpe eg i Von og Trw, Naadar hañs ecke nijt-

nijtur, sem Naadar-Bod hañs fyrerlijtur, mijn Saal giæt þar ad þu.

2. Siwkdoome, Sorg og Dauda, og sierhvad sem vera kañ, Veikleik og Vijle Nauda, varpa þvi uppaa hañ: Eirn hũ fyrer ollu sier, Hiarta þitt hañ vid stidur, hañ gledst ef þu so bidur, hañ veit hvad hollast er.

3. Ef þu uppaa þiñ HErra, Ahyggiu leggur þijn, Harma-Taar hañ afþerrar, eñ Hiervisteñ þegar dvijn, þig hefur hañ heim med sier. Nijtt eckert nu þu lijdur, sw Neyd sem Hiartanu swijdur, Frelsarans Ferell er.

4. Laattu þier Saal mijn lijka, Lausnarans Mynd ad naa, Guds Fodurs Giæskañ rijka, giorla þad fyrer saa; Legg þad allt aa hañs Naad; ødruvijse eñ þu meinar, opt

meigum

meigum vier þad reyna, hañ ſeñoer Hialp og Raad.

5. Ef þu villt ecke leita, Adſtodar DRottne hiaa, hønum þu hart afneitar, hier ad mijn Saala gaa: Þolgoodur Frelſe fær, vilier þu Vægd hañs hlioota, vilierdu hañs Dreyra nioota, hañs Kroſſe hallt þig nær.

6. Bæde i Graat og Glede, giættu þeſſ Saal mijn kiær, vertu med goodu Giede, Gud vill þier ſtanda nær, ſaa kallar ſo til þijn: Kom Barn mitt Hiarta kiæra, Kroſſeñ þo giøre ad ſæra, Raad ſkal þig næa mijn.

7. JEſus þitt Høfud heiter, hañs Limur ertu eirn, Himneſka Huggun veiter, hærre eñ Kroſſ er neirn, ſiaae hañ þu elſker ſig, hañs millda Moodur Hiarta, maa ſmd-

ur brefta i Parta, fyrr eñ forlaatt
hañ þig.

8. Hafe Gud Son siñ sæta, sied
þa hañ piindur var, eins vill hañ
ad þier giæta, a Tijd Mootlæting-
ar, treistu þvi hañs a Heit, øll Ord
hañs Eidar eru, i Oriufañlegre
Veru; þad fyrer viist eg veit.

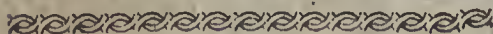
9. Þo Hiartad veiklast villde,
Vonen sie Huggan þier, meire er
DRottens Millde, eñ Mañleg þijn
Vitska sier; Sem Gud er meire eñ
Mañ, Gledeñ er Harme hærre,
hañs Naad og Giæska er stærre, eñ
Hiarta þitt hugxa kañ.

10. Naad stoora þad eg þecke,
þegar Gud styrker Mañ, so hañ
Orvinglast ecke, andsvara helldur
kañ, Saal mijn, þvi syrger þu?
Guds maattu Gladvær biida, Gud
mun, þa Stunder lijda, þvi lina, er
lijd

lijd eg nu.

11. Hier vil eg Hiartans feigeñ, Herra miñ JEſu kiær, vera a þijnum Kroſsveige; Veit eg þijn Naadeñ ſkiær, alla Stund er mier nær, þo eg i Hormum hiare, hverſur þad, ſijſt þar varer, og allt gooda Ending fær.

12 Epter ſer añar Vegur, øllum Guds Børnum kiær, Jñdæll og aaſtudlegur, allt þar a moote hlær; Pvi Hønd þijn O! Herra ſkiær, epter Hrygd Glede giefur, og Guds Børn i Dijrd upphefur. O! Ad þar værum vær! Amen.

Fimtande Pſalmur

Vm þa riettu Guds Hiaalpar Stund.

Ton, Aull Chriſtneñ gief ad Gaum, etc.

Herr.

HErrans Huggunar Tijd, harmande kiemur Lijd, þa Mootlæted mest a liggur, eñ Madureñ sijst til hyggur, Hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

2. Ein Joodsiwk ei veit par, Augnablik Fæding ar; Þegar Harmur er hædstur, Herrañ er þa sem næstur, Hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

3. Ef Lausnareñ lætur hier, liggia siñ Kross ad þier, Athuga eiñ Veg lijka, þad uñ̄ snijst i Glede rijka; Hiaalp þijn mig HErra sedur, H. S. þ. m. g.

4. Jsrael huggade hañ, þa Hafenu skipta vañ, mig vill so Millde hañs leida, uñ̄ Mootlætes Hafed breida, Hiaalp þijn mig HErra

Herra ſedur, Hiaalpar Stund þijn m. g.

5. Pa Hafed hæckad var, hægur Vind-Blær, kom þar, og Veguna vel þerrade, Valld Guds ſo tilſkickade, Hiaalp þijn mig HErra ſedur, Hiaalpar Stund þ. m. g.

6. Ande Guds er ſaa Blær, allañ Kroſs Veg ſem fær, hreinſad: Til beggia Handa, Harmureñ kyrr maa ſtanda, Hiaalp þijn mig HErra ſedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

7. Guds Børn þo graate hier, Guds Son þeim nærre er; HErrañ maa heyra laungum: Hiaalpa oſs vier forgaungum, Hiaalp þijn mig HErra ſedur, H S. þ. m g.

8. Hañ ſtiller þættañ Sioo, hañ

hañ veiter gooda Roo, Heims Bilgiur hellst þa rijsa, hañ vill siñ Krapt auglijsa, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

9. Mañ Hiaalp þa wte er, æ hradar DRottenñ sier, þar øll Medøl bila og bræsta, hweñ er Huggun mesta, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

10. J fyrsta Angur-Stig, ef Gud strax huggar þig, lijtt munde Madureñ prijsa, Maatt hañs og Krapt alvijsa, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

11. Hier finst ei Hørmung sw, HErra ad ei kuñer þu, lækna ef þijn Lijkn og Millde, leggia sig þar til villde, hiaalp þijn mig HErra

sedur, H. S. þ.m. g.

12. Allt hefur Tijma og Tijd, Tijd Guds þo kome um̃ sijd, hañ lætur Heim fyrst reynast, hañs Tijme kiemur seinast, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

13. Guds Vitska og Veralldar Vrast, vel ecke forlijkast, bwna Gud Huggun hefur, þa Heimureñ fraa sig giefur, Hiaalp þijn mig HErra sedur, Hiaalpar S. þ. m. g.

14. Pad sem vier virdum̃ praatt, veiklynder Undañdraatt, hiaa Gude er Hiaalpar Flijter, hañs Millde Saal mijn lijter, Hiaalp þijn mig HErra sedur, H. S. þ. m. g.

15. Meistareñ hiaalpar hijr, Hormung miñe af sijr, tak ost, þa

Tijd þier lijkar, J Tialldbwder
Dijrdar rijkar; þar HimneskNaad
Hiartad ſedur, eñ Heill þijn Saal-
ernar gledur! Amen.

Sextande Psalmur.

J Kroſſenum ſkulu̅m vier bidia Þaalmuaataũlega og ecke þreytaſt.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra hreirn, etc.

HUgg ad mijn Saal og hugleid þu, hvorneñ þier ber i ſaũre Trw, ef Kroſſens Naudſyn ber til braad, ad bidia þiñ Gud uñ Hiaalp og Naad.

2. Skips-Baatur vor er Bæneñ hijr; Beſta Vara er Kroſſeñ dijr, hladeñ med ſoddañ Voru og Val, verdur hañ fyrr eñ ſigla ſkal.

3. Hafed ſem fyrer Hende ſtaar,

D heiter

heiter Christeña Maña Taar, eñ Mastred sñ velldur Bodum Lijns, vere Pijslar Trie HErra þijns.

4. JEsus sialfur er Segled þad, sem þessu Mastre hallast ad; Heilagur Ande, er hollur Blær, heppeñ er sa heim Guste nær.

5. Ef Bænar Skip vort so buid fer, Blessud og Farsæl Reisañ er, upp fyrer Herrañ Himna-Rans, helldur þa Bæneñ Syndarans.

6. Bæneñ hliomar Guds Eyrum i, all-fagurt miøg, hañ gledst af þvi; Grætleg Bæn vor er Gude hiaa, Gledekiar Saungur Himnum aa.

7. Herrañ segest þvi hirta þig, ad Hiartad þitt lære ad kalla a sig; Bøled kieñer ad bidia, þier, Bænheyrslañ þar a epter fer.

8. Bæneñ viñur og bindur

þañ,

þañ, Bondum sem alldrei vesiast
kañ, O! Hvad sa Kraptur er fraa-
bær, Almaattugañ sem sigrad fær.

9. Bæneñ og Voneñ viña allt,
vit þad mijn Saal og giarnañ
hallt; fyrer þesse Hervopn Heilag-
lig, HErrañ lætur oss viña sig.

10. Bæneñ skal vera af Brioste
heit, Bygd uppa DRottens Fyr-
erheit; þang Ord, sem siaalfur sag-
de hañ, sigrande giora Bidiandañ.

11. Eg stend vid Dyrnar Drott-
eñ miñ, DRotteñ eg kalla aa Al-
maatt þiñ, laattu, O! Gud a Aum-
um mier; Ast þijna og Giæsku sill-
ast hier.

12. Þu hefur lofad ad heyra
mig, hier fyrer kalla eg a þig; Eg
treyste þijnu Amen vijst, Eydrose
muntu verda sijst.

13. Overdugur þo eg sie þess, O!

Gud giæt þu þijns Riettlætes, ef saarmæddum þu siniar mier, Sañleikur þiñ i Vede er.

14. Avi! Miñ Herra, allt veitst þu, Ef eg skal ecke tapast nu, under þeim Krosse er eg ber, Ast þijn og Giæska hiaalpe mier.

15. Eg leita nu þijns Andlites, eggiudu mig þijn Bod til þess; Fylltu á mier þiju Fyrerheit, fer eg þess gliupur nu a leit.

16. Hvørneñ skillde Gud gleima mier, Giafare Miñes sem þo er, Ande hañs milldur er mier hiaa, eñ JEsus bidur Himnum aa.

17. Alldrei kiemur þad Andvarp hier, ad ecke hafe nockurn Krapt med sier, ef Hiartad er, añars heitt og skiært, Huggun sw hefur marga nært.

18. Eñ þu skallt Saal mijn

þar

þar ad gaa, þier vante ecke Trwna
hiaa: Po Herrañ drage ſijn Heit
aa freſt, hañs Ordum ber ad treiſta,
beſt.

19. Po Hollð þitt, Satan, eda
Heimureñ, hæde ad þier med Grim=
leik ſiñ, laattu þo hellður allðrei af,
ad upplypta þijnum Trwar Staf.

20. Ef Twngañ ecke tala maa,
til Guðs þitt Hiarta kalle þa, ſoddañ
Andvarp þier Sællder fær, og
Sigre fegrum hiaa Guðe nær.

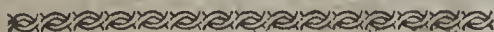
21. Segulſteirneñ med ſiñe
Art, ad ſier dregur, Jaarned hart,
betur mun gieta Bæneñ þijn, i
Bølenu ladad Guð til ſijn.

22. Hier fyrer ſkalltu Harme
i, hallda faſtlega Trauſte þvi, Muñ,
Augu, Hendur, Huga og Saal,
heſia til Guðs med Bænar Maal.

23. Hañ hefur Lyſt ad horfa

aa þig, heyre haň þu aakaller sig, hæger þitt Strijd, eň stirker Trw, stødugur ef ad blijfur þu.

24. Bæn miňe stijrdu HErra haar, heiløg fyrer þijn Pijslar-Saar, So Harma-Raunsteň þo hier sie laung, ad himneskum verde Dijrdar Saung! Amen.

Seitiande Psalmur.

Um þa sterlegustu Hugg un i Krossenum.

Ton, Giæskurijkaste Grædare miň, etc.

VElchristeň Saal þier vita ber, Veniu og Skickan DRottens hier, þa Hørmung haň þier sender; sem er: Haň vill Maň Huggadaň, hura þu tijtt muňFagnad þaň, Vøle þa burt haň vender; Eya! Eya! Hiortun twist, faa hædsta List, i Høruň-

Hørmum sijnum, gledstu mijn Saal i Gude þijnum.

2. Uppvekur DRotteñ eina þa, Ande og Lijf sem burt var fra, Lifande Lijfgar eingeñ; Harmande Saal þvi Huggun fær, heñe fullgladur ecke nær, so hefur þad halldest leinge, Eya! Eya! Heimureñ medañ Harma gledur, HErrañ bijdur, þar til Heimenum hafnar Lijdur.

3. Hvørn sem DRotteñ vill hugga miøg, hender þañ Pijna margvijsleg, hier smaader, sijdar sæmast; Þess meire Læging þu hier ber, þess betre Von til Heidurs er; so skal nu Sorg vor dæmast, Eya! Eya! Harmur Kiæte, Hrygd, Medlæte, Helgum viñur; Sæll er sa sem þañ Fognud fiñur.

4. Job þiaadest Areñ Sjø i

Seck, sijdar hønum þvi betur gieck, Medlæte naade niju, fyrer Sis Areñ Harma hañs, Hundrad Ar naut hañ Giæda Lands, þar med full Fiorutiju, Eya! Eya! Ey veit nær, eñ verdum vær, i Velmagt setter, Herrañ vor þegar Harme liètter.

5. O! christeñ Madur, adgiæt þar, ædur eñ JEsus Madur var, huggade hañ Harma giarnañ, nu Fyrst hañ giørdest Gud med oß, gieck siaalfur under Pijsl og Kroß, og reinde Bøl siña Barna, Eya! Eya! Skillde hañ þa, sem heita ma, vort Høfuded Frijda, sia þad et hvad hañs Limer Lijda?

6. Hvør munde laata Holld sitt hier, Harmande Kveina og Barna sier, ef hañ þar giørt ad giæte? Vær erum Herrans Holld

og Blood, hañs er til reidu Magteñ good, ad mykia vort Mootlæte, Eya! Eya! DRotteñ kiær, þijn vitium vær, þa Verølld græter, Harmande best þitt Hiaalpraad kiæter.

7. O! Herra Gud sem Hugguu lier, hærre eñ nockur Mañraun er, aumur eg a þig kalla, Jñrættu mier i Siñe og Saal, saña Trw a þitt Lijfsens Maal, og laat mig alldrei falla, Eya! Eya! gief oss sijdañ sæla Tijd, sem Tregañ bæter, og Utvalldra þijna uñ Eylijfd kiæter! Amen.

Atiande Psalmur.

Hvørneñ Guds Børn

skulu hugga sig, i moote Heimsens Barna Laste og Lygum.

Ton, Twnga mijn af Hiarta hlioode, etc.

SA sem vid Gud semur Trygder, sig vid bwe Ofsookuum, Helgar strijde Hreckium Dygder, hrinda vonder Froomlyndum: Allas Heimsins, Last og Lygder, laungum mija Guds Børnum.

2. Huggar mig, þo Heimureñ æde, HErra JEsu, Kraptur þiñ, þu hefur Valld og Vitsku bæde, ad veikia hañ med Grimleik siñ; i þijdre Væn og Poleñmæde, þijn skal bijda Hugur miñ.

3. Vertu Gladur, Gude hreinum, gief þu allañ þiñ Maalstad, at hvørium bæde hañ og einum, hefnér; So þig undrar þad, at hinum, sem villde hefna i Leynum, hefner Sverd Guds tvijeggiad.

4. Alldrei verdur Hefndeñ hærre, helldur eñ Gude ef feingeñ er, þvi

þvi veit eg er Straffs Von stærre, stigge eg eirn frooman̄ hier, en̄ þo Heimuren̄ allur være, i einum Huga ad refsa mier.

5. Þegar eg hef þig HErran̄ sæte, hyrde eg lijtt þo Verølldin̄, af Hørmung min̄e Hug sin̄ kiæte, huggast eg vid Aknaatt þin̄; Þu ert sa sem Þrauter bæter, þu ert Lijf og Kraptur min̄.

6. Ord Guds hefur þu Ond mijn kiæra, er han̄ Gud og Fader þin̄, O! þan̄ Sooma og Sælld frabæra, soddan̄ fær ecke Heimuren̄; Þetta aa þig ad Endurnæra, ad þa dynia Lastmælen̄.

7. Þegar Gud vill Hørmung hægia, Heimuren̄ skal sier venda fraa; Megnar han̄ ecke i moote ad bægia, Magt hn̄s giørvoll biadnar þa; Laat þier Saal mijn Naud

Guds nægia, Naudhiaalpare er riettur saa.

8. Angrast þar fyrer ecke maattu, iller Meñ þo laste þig, gladvær allt þier gediast laattu, gott Maalefne birter sig; Sigurviñing vijsa aattu, Von er siv Obrigdanlig.

9. Þitt Sakleyse þu skallt prijda, Poleñmæde saũre med; saa sem villde viña og strijda, vel maa stunda hoogvært Gied; betra er aũars Last ad lijda, eñ Lof eilijft ad setia i Ved.

10. Heims þa Løstunar Hafed svarta, hefiast tekur inier a moot, tñ eg geing i Hws mijns Hiarta, hyggiande ad hvørt þar er Boot; Ef Sakleised eg sie þar skarta, siñe eg Verølld ecke hoot.

11. Þar med, Saal mijn, þiñ Lausnare, þo ad nefndur være haũ,

hañ, Villu Madur, og Vijnsvelgiare, villtu betra Kost eñ hañ? Tign er hier ad filgia hañs Fare, Fognudur meire ei vera kañ.

12. Hugga þu mig Herrañ sæte, Heimureñ þa mig lastad fær, uñbored so eg þad giæte: Andlaats Tijmeñ þa mier nær, Eilijft gief þu Epterlæte, Ond miñe, HErra JEsu kiær! Amen.

Nijtiande Psalmur.

Hvørneñ Madur skal strijda moote Diøfulsens, Heimsens og Holldsens Freistingum.

Ton, Til þijn heilage HErra Gud, etc.

HVør sem megtugañ Ovin a, wtbueñ skal sæ vera: Saal mijn, eg Fiand Meñ þecke priar, hier

Mein sem vilia giøra, Diøfulleñ, Heimur, Holld og Blood; Hier i moot skal nu christeñ Piood, Herskrwda HErrans bera.

2. Harla mioo er til Himna Slood, hvør eirn þad fyrer sier vyrde, under, Satan med grimre Glood, sem giarnañ Reisendur myrder; Heimur, i fyrer hindrar Stig, Hollded vill underdraga þig, þung er sw þrauta Byrde.

3. Hvørium sem rædur Holld og Blood, Holldlega er sinadur; Heimur Gied-Stollta giører Piood, giæt þijn, O! Besæll Madur, Hatur ef filler Huga þiñ, Høfundur þess er Diøfulliñ, vertu þvi Varhugadur.

4. Hañ leggur fyrer oss Heimsens Hnoss, Hollds Lißt og Eptersæte, med vorum Bøndum so bindur

ur oss, hvrest hvør vid þvi giæte; Geim mijn fraa soddañ Grim̃leik hañs, Guds Son, er klæddest Holl-de Mañs, Diofuls Sigrareñ sæte!

5. Pa vonder Paukar hreifast hier, i Hiarta og Siñe mijnu, Ovinur miñ þa ætlar sier, ad etia Vielræde sijnu: Andvarpa eg i Ast og Trw, epter hier Herra miñ JEsu, og lijknar Lide þijnu.

6. Sterkañ Frij-Vilia Gud oss gaf, Glæpum sem kuñe ad varna, hyggium þvi frwser Heime af, Holldenu strijdum giarnañ: Jll Huran fære hun Yferhønd, Osslijtañleg oss færer Bønd, vid heñe þvi hellst skal sporna.

7. Vijst er Mañe Omøgulegt, Meinsemd allre sig vara, sem Lopt-sens Fuglum Lopted frekt, Lijdur

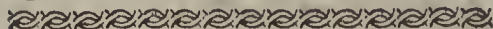
maa eingeñ ſpara: Ord DRottens
þo og Otte hañs, wtrijma kañ
af Hiarta Mañs, Ovina allañ
Skara.

8. Bæneñ vort Medal beſta er,
hugar ſw Hørmung alla, med heñe
jafnañ jeg vil hier, JEſu þitt Nafn
aakalla; Veiſtu beſt allra Veike
mijn, Vorkunſeme og Giæſka þijn,
wr Miñe kañ mier ei falla.

9. Gud ſtendur hiaa og ſtirker
oſſ, Stundum þo ſijneſt fiærre, Sig
rendum giefur Glede-Hnoſſ, Gioſ
ſw er øllu ſtærre; Himneſkañ
Dijrdar Haatron aa, heim flitur
ſo ad Lyktum þa; Eingeñ er Hugg-
un hærre.

10. Miñ Herrra JEſu Maatt-
ur þiñ, mier bid eg jafnañ hlijfe; O-
vina Selſkap allañ miñ, af mijn-
um Huga drijfe; Gief mier þeim

sælañ Sigur aa, so eg mætte ad Lyktum naa, Guds Barna Lausn og Lijfe! Amen.

Tuttugaste Psalmur.

Vm Guds Nmdarrijka Hiaastod i Krossenum.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

OTTastu ecke eg er hier med, eg fæ vel þijna Hørmung sied, Hønd mijn skal styrkia Hægre þig, hallt þier i sañre Trw vid mig; So seiger DRottenñ Zebaoth: Saal mijn Gaumgiæfum þesse Not.

2. Siaa nu hvad DRottenñ sætur er, siaa hvorsu miked añ hañ þier, oss virder soddañ Avarps hañ, oss hvøria þraatt i Syndum fañ; Nu ef þu trwer MaaleMañs, meir ber ad treysta Ordum hañs.

3. Gud Fader bijdur Giæsku og Naad, Guds Son oss keypte þessa Naad, Guds Ande hresser Hiartad vort, hañ kañ ad bæta allañ Skort, hæununst þvi aller ad hönum, eins og Børn sijnum Forelldrum.

4. Opt siñum vier þañ Ostirkleik, af þvi Natturañ miøg er veik, nær sem i Krosse koolnar Daad, kalla til Guds og bid uñ Naad, hañ vill þa svara: Hier em eg, Heill þiñar Saalar Eilijfleg.

5. Lærttu hier Drottens nægiast Naad, Naad hañs kañ þitt ad bæta Raad, Raad eru noogleg hönum hiaa, Hiastodarlausum Biørg ad faa, faaum vier Styrk af Hende hañs, hañ þecker Veikleik syndugs Mañs.

6. Ovina vorra Ojafnad, allañ

ser

fær Drottenn vel sefad, hann hefur lijka heited þvi, hanns ertu Saal mijn Vallde i, hann þig bevara vill og kann, Volldugligar enn nockur Mann.

7. Eylijfur Sigur er þier vijs, a øllu þvi, sem nu moote rijs, Eylijfa Glede og Unan haa, wtvalenn Guds Børn sijdar faa: Umm Eylijfd so prijsa eigum hann, Jsraels rietta Hiaalparann.

8. So trwum vier og vitum þad, vort Saalar-Traust er grundvallad, uppaa himneskann HErra þann, hvørs Munnur alldrei liwga kann; Hann er sw eina Adstod Manns, aller þvi treyste Myskun hanns.

9. Verde minn JEsu Vilie þinn, veistu best allra Styrkleik minn, Hondenn þijn blessud hiaalpe mier, Heims þo eg lijde Offsookner; Ann-

astu Liifs og lideñ mig, Lof sie þier Hærtign Guddoomlig! Amen.

Tuttugaste og Fyrste Psalmur.

Hvar fyrer ad i Heimenum gænge Ogudlegum vel, eñ Goodum illa.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

RJettlæter fiñast færre, fæcka Daglega þeir, hiñ er Hoopureñ stærre, hvørn Dag þo fiølga meir; Þusund Maña æ mille, mæ vel skie fiñest eirn, sem vondra Flock ei fille, eñ Frelsarans stundar Hille, liwfur og Lyndes hreiñ.

2. Orsøk til soddañ Greina, sañlega vera mæ; Vonder þvi Vellist reina, ad Verølldeñ elskar þa: eñ þeir sem Heimur hatar, af Heimenum eru siist, þar fyrer þeim hañ glatar,

glatar, so Piaaning og Hormung ratar, hvør sem i Himeneñ bijst.

3. Gud mun þo sijna Sæma, þvi so hefur hañ lofad oss, eigum vier ecke ad dæma Ovitur lega um̃ Kross; Grijpum ei Guds wr Hende, glögg vist Riettlætes Met, hañ veit þo Harma sende, hvar vid um̃ sijder lender; þesstil eg gladur giet.

4. Hwss-Giester Guds vier erum, giætum hvørt hlijda mun, ad Herra Hwssens giørum, Heimsk-lega Avijtun; Best fer ad Fadereñ Raade, fyrer sijn Ung-Born smaa; Margur þessmidur gaade; Mysk une oss Gud, og naade, vora Meinvillu þa.

5. Mañs Hug-Vit metur eige, maklega Efne þad, Oriettvijst ad þad seiger, Ord Drottens Haa-Blessad; David, Gud Sorger sen-

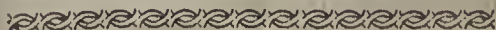
de, samt skyldt hañ ei pañ Room, par til af HErrans Hende, hañ lærde og ødrunn kiende, pañ Lijfsens Leindar Doom.

6. Pess meir sem Vonder vasa, Veralldar Priaale i, þess hættara er þeim ad Hrasa, hiner þaa eru frij, Vellyst Heims Voldugasta, vidlijk þvi Drafe er, sem fyrer sodd-añ Lasta, Svijn, hefur DRotteñ kastad, ef Madur illa ad fer.

7. A Litlu hier sijna sedur, sijdar med fullre Nægd, Luckañ Agiarn-añ gledur, giñer hañ Stundleg Frægd, Heims epter Gotze grefur, grandar hønum þad Taal; Eñ Himneska Audlegd hefur, hvør sem DRottne hier giefur, til Lijdingar Lijf og Saal.

8. O! Gud i Upphædeñe, eg þijn Barn-Skiepna þiaad, Veik-

ludi Vesolld miñe, veinande bid
uñ Naad; Mig laangar ad
siaa þañ Sooma, sijdar hvørs
Von eg aa, þa eg mun lifa og lioo-
ma, Lijfs med Eilijfum Blooma,
Kross-HErra mijnum hiaa!
Amen.

Tuttugaste og Añar Psalmur.

Hvørsu ad þeir Fromu og Gudhræddu eru i sijnum Krosse meir verderi Guds Auglite, eñ þeir Ogudlegu i siñe Velgeingne.

Ton, Komande Heilage, etc.

FAgnadu Saal mijn sæl, Sorg laattu fara, Pock fagra þeink og mæl, þijnum Lausnara.

2. Angra Heims Eymd, og
Praa,

Praa, þig alldrei skyllde, þvi þu ert honum hiaa, i hædsta Gyllde.

3. Eirn krameñ Kroß-Vesling, kiæran Gud metur, Veralldar viјdum Hriјng virder hañ betur.

4. Ef Guds þu aastundar, Elsku ad nioota, Ovinskap Veralldar, viјst muntu hlioota.

5. Þess Herra Himna-Rañs, Hiartad þitt biјde, Ast betre er þvi hañs, eñ øll Heimsins Priјde.

6. Miјns Guds ef ecke eg, eirn Barna være, hættañ Veralldar Veg, villtur eg fære.

7. Jeg kiјs miñ HErra hier, helldur ad liјda, og medur Helgum Her, Huggunar biјda.

8. Jørdeñ hier hrygger þa, sem Himensins eru, eñ Heims Børneñ hrekiast fraa, Himnaña Veru.

9. Siјnum Gud Syne añ, so

maa

mar þo greina, ad mesta maatte
hañ, Mootlæte reina.

10. So añ Gud sijnum hier,
syrgia þo meige, Eslaust þar uñ
skipter, a Upprisu Deige.

11. Þvi hærra Heimureñ, hef-
ia þig kiñe, i Augum Guds i þad
Siñ, ertu þvi miñe.

12. Eñ hier þott Hrumur siert,
Heime Glatadur, Guds i Auglite
ert, allvel Tignadur.

13. J þa Tign hönum hiar,
hefiast kañ eingeñ, utañ forackte
sar, ulra Heims Geinge.

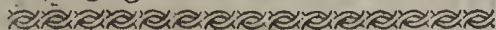
14. Fallvöllt sw Virding er,
Verölld sem lienar, eñ hin, sem eig-
um vier, alldreige rienar.

15. Ytra Heims Alit rijrt,
aungvañ Mañ stodar, eñ Tillit þitt
HErra hijrt, Heill Saalu bodar.

16. Aumka þu Anaud mijn, O!

HErra mæte, hresse mig Hiartstod
þijn, Huggareñ sæte.

17. So þo eg syrge hier, Synd-
er grætande, O! Gud i einum þier,
æ sie Fagnande! Amen.

Tuttugaste og Þridie Psalmur.

Hvørneñ Madur skal hønd
la med Stundleg Audæfe, og
hugga sig i þeirra Misser.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

GUd miñ, Driett eg giøre þier, ad
Giærde Heimsleg, sem veitter
mier, ieg læt so blinda Augu mijn,
Elskande sijdur Hiartign þijn.

2. Eignar Herra ert þeirra þu,
þott oss lofer ad hafa nu, Medferd
þeirra, af milldre Naad, Magteñ
er þijn og Yfer-Naad.

3. Vilier þu reidast veikur
Mañ,

Mañ, vid Drotteñ, þo ad take hañ,
Eign sijna, sem þier ætte hiaa,
aumlega mun þier vegna þaa.

4. Packa honum þu helldur
skallt, hañs þo ad verde Laaned
vallt, ad hañ so leinge unte frij,
illum þier fyrr ad hallda því.

5. Laattu DRottens þier linda
Raad, Luckuñar hefur hañ Ein-
vallds Raad, gack þañ Veg, sem
hañ vijsar þier, hvert vel edur illa
fellur hier.

6. Audlegdar Raan hefur all-
margañ, a sijnum Veige leidriett-
añ, sem Gløtunar fyrre gieck þo
Stig; giæt ad ef sama hender þig.

7. Laat þig ei trega tapad Fie,
tak þu helldur med Packlæte, Vid-
leitne Guds og Vijsbending, sem
varna kañ þiñe Fordæming.

8. Maa skie ef hefder halldeð

þu, hvorsuu þvi Fie þig aangrar nu, fyrer þeß raangañ Fiaar-Samdraatt, fordæmdur hefder vera maatt.

9. Barn sitt ef Fadereñ feinge sied, fara daarlega Bodañ med, skyllde hañ lijda leinge, þad, licke sier þessum Haaska ad?

10. Saa Bode Mamon sañur er, sijnklega ef þu med hañ fer, Aund þijna kañ ad særa saa, sie honum ecke viked fraa.

11. Aura-Nægd Heims er Eytur þad, all-marga hefur forgyftad; Siertu fra þessu Faare frij, fagnadu gladur Happe þvi.

12. Fare Heimur og Fijsn hañs ill; Fare mitt Goß sem DRotteñ vill; J Hiarta mijnu hefe eg þig, HErra JEsu þad gledur mig.

13. Virdinga misser, Vina Af-
skoon,

fioon, Velüstinga og Aura Tioon, añad hvert þier til Æru var, ellegar mier til Betrunar.

14. O! Christeñ Madur adgiæt nu, ef soddañ Vaga reiner þu, hygg vel ad hvert hañs hafer med, hrooplegum Glæpum tiluñed.

15. Eñ sie þad nu (sem ugger mig) uppvekia lauttu soddañ þig, Angur þitt þa fyrer Aura Hrun, ad Ydrunar Taarum verda nuun.

16. Aura misser kañ alldrei þier, Angur so frekt ad veita þier, ad Eilijft Gotz ei gledie meir, Gudlega ef þu lifer og deyr.

17. Hvør sem DRottin miñ helldur þier, Heims epter Giædum ecke sier, fullrijkur maa vel seigiast saa, Saal mijn gyrnest þeim Heillum naa.

18. Ad þier lifande æ sie hier,

og þier deyande veittu mier, so ad fagnande þar hia þier, þig sie prijsande um̃ Allder! Amen.

Tuttugasta og Fioorde Psalmur.

Born Hug og Hiarta skulum vier festa vid þaug Eilijfu, en̄ ecke þaug Stundlegu Audæfe.

Ton, Um̃ Daudan̄ gief þu DRotten̄ mier, etc.

O! Madur hura þar um̃ þu, þaug Kiør og giørvoll Mæte, sem hier i Heime hefur nu, Heilsa, Fie, Epterlæte, af Gude er þar til giefed þier, gyrnast so ad þu kiñer hier, eilijflegt Sælldar Sæte.

2. Sæll er sa Madur, sem hier kan̄, sijnu riett Gotze ad haga, siálldsien er þo i Heime han̄, helldur

ur miøg adrer klaga; Yfer Laun-
leysi Lijkamans; Eñ leyna Faatækt
þess iñra Mañs, til hañs ecke hyrda
ad draga.

3. Vor dijrkeypt Saala ædre
er, øllu Verralldar Smijde: Heñe
þvi elska ecke ber, óf-fallvallta
Heims Prijde: J Audlegd er ei
Hugar Hægd; Hiaa Christo Lijf og
fulla Nægd, faa hañs Sauder um
sijder.

4. Þijn Lijkamans Augu lijta
Fied, Laun Heims og Verralldar
Blooma; Hugskots Augunum
horf þu med, aa Himneskañ Dijrd-
ar Liooma; Hvør þeirre Skodan
ecke añ, Aud þo hier hefde nooglegañ,
tapade hañ Saalar Sooma.

5. Konungsens Dotter Christ-
neñ er, Christi Uñustañ hreina, bid
iñra allañ Blooma ber, bestu Perl-

lur, Gimsteina; Fyrst þu nu hefur hid Jñra allt, epter hvøriu hier leita skallt, vantar ei Vegsemd neina.

6. Fallvalltañ laattu ecke Aud, i Augum so gladt þier skijna, ad þad lifande Lijfsens Braud, lagt fyrer Saalu þijna, sicaande ecke sicaaer þu, sijdar mun ecke betra eñ nu, ad hura iñ Hage sijna.

7. Saa sem i Heimsens Hefd og Magt, Huggunar vill sier leita, og Hiarta sitt þar til hefur lagt, Holldlega ad vilia breyta, aa Saalune Añmur seigiast maa, siñer hañ lijtt ad næra þaa: slijkt maa stoor Heimska heita.

8. Hvad dijrmætter ad Heimsens Sid, og hier maa i Verølld siña, allt reiknar DRottenñ oflijtid, i Verdlaun Barna siña; Ædre Giafe hañ ætlar þeim, i þeim kom-

anda nija Heim, um̃ Ar Eilijfd-areñar.

9. Veralldar Barna Vellisting, vid mig kiemur, þvi ecke; Um̃lijd eg gladur Ovirding, af þvi eg veit og þecke, hvor þiñ Tilgaungur Herra er; Himneske Fader veit þu mier, ad Blijda Heims mig ei blecke!

10. Hiartad mitt gledst, eg hura aa, Himneskañ Dijrdar Liooma, Veralldar Priaale vtkeñ fraa, vid þañ Fognud og Blooma, gled eg mig, nu þo gaange a moot, Gud miñ eg bid af Hiartans Root, veit mier þa Sælld og Sooma.

11. Um̃ Veralldar Hefd eg hyrde ei par, hafe eg big Jesu millde, untu mier þiñar Adstodar, ad elska þad best er skillde, Heims Epterlæte, Audur og Fie, utañ þar DRotteñ medur sie, allt er i aungvu Gillde.

12. O! JEsu þu ert Audlegd mijn; Aũarar ieg ei leita; Glef nier ad Eign og Arfleifd þijn, eg meige lijka heita, og prijsa i Lijfe þessu þig, þa muntu sijdar gledia mig, i Hoop þiña Helgra Sveita! Amen.

Tuttugaste og Fimte Psalmur.

Hvørneñ Meñ skulu varast Ahyggiu, eñ treista Gude: Utdreigeñ af Matth. 6. Cap.

Ton, mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc

O! Madur heir hvad Herra þiñ, hefur lagt fyrer Skara siñ, af hvørium eirn þu ert: Vijlsamur haũ vill ei siert, votta þad haũs Kieñingar bert.

2. (*) Gude einum og Mamon mar, Maña so eingeñ Hlijdne tiar, ad bädum þocknest þeim; Gagn-

(*1) stæd-

stædlegum Gudum tveim; gietur eingeñ þioonad uñ Heim.

3. Illa þig leikur Audureñ, Utvel þvi Gud fyrer HErra þiñ, og hlijdstu hønum ad, af þvi ad Drottens Ord Blessad, øllu kiemur Veglega af Stad.

4. (*) Øllum Skiepnum hañ Lijnkind lier, Lijfenu miñe Fædañ er, og Lijkama Hulning hañs: Volldug Augu Verndarans, vel siaa fyrer Naudsynium Mañs.

5. Lijf þier i Fyrstu liente hañ, lijka so Medøl fiña kañ, Hvar med þig faae fædt, þvi hvad fyr giørde gietur hañ klædt, og grandvarlega Naudsyniar bætt.

6. (**) Himensens Fugla horf þu a, hverke uppskiera þeir nie saa: eñ DRotteñ Allsheriar, fæder þaa og forsorgar, fær þier slijkt til I-

hugunar.

7. Avi! mitt Hiarta Angrast nu, Avi! hvad veik er Mannsens Trw, Skynlausum Skiepnum hiaa, nærde HErrañ Hørmung þa, so hier ad mættum Forsiaaler gaa.

8. Fuglarner urdu fyrre eñ Mañ, þvi Fuglunum ætte ad stijra hañ, eñ hvad þad illa fer? ad þeir betur hønum hier, hallda þad sem Riettvijslegt er.

9. (*) Hvar fyrer villtu Vinur miñ, vijsa so miøg um Klædnadeñ? Lijttu a Liliurnar, soddañ Prijde sijst þo bar, Salomon, þa rijkiande var.

10. Þu Veiktrwade vita maatt, vijst mune Gud a betra Haatt, forsorga þig, eñ þær, Ofku i Dag, eñ Grøs i Giær, Gud mun ecke

(*4) hala

hafa so kiær.

11. (*) Ahyggia sijst þvi orka mar, ad Alnar hærre verde sar, er hana ydkar þraatt, soddañ, Madur, siaa þu aatt, Sorgan allre vara þig maatt.

12. (**) Heideña Maña Art þad er, Ahyggiusamur ad vera hier; þar fyrer fellur saa, Christeñdoome klaarum fraa, er kvolar sig med Bwksorgar Praa.

13. Mein-Løstur þesse miøg er jafn; marger sem bera Christed Nafn, fyrer Heimsens haala Lïst, falla i Heidne eñ forsinaa Christ, faa so alldrei Himnaña Vist.

14. (***) Alvaldañ Fødur eigum vier, uñhugad lætur hañ vera sier, uñ siña Barna Braud, Hrøfn um fyr þau fæda baud, eñ siña Skilldu Hwngurs Naud.

(*5) (**6) (***7)

15. Fyrst hañ sig nefna Fodur
vañ, Fodur Hiarta bijr yfer hañ,
fullu med Fodurs Ast, sem Elskhug-
um sijnum alldrei braast, ad þvi
skulu Børneñ hañs daast.

16. Tryweñ vor besta Audlegd
er; Og hañ sem lætur nægia sier,
fullrijkur sañast saa, eñ hiñ, sem
Bwksorg elur aa, alldrei kañ þeim
Heidre ad naa.

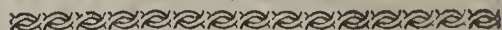
17. (*) Okomnum Deige (Ord
þad hallt:) alldrei þu Madur kvijda
skallt, hañ sijna Umhyggiu ber,
hvørs Dags næge Piaaning þier;
Þu ert ecke raadande hier.

18. Eñ þo er boñud ecke sw,
Umhyggia, hvørre Von og Trw,
ad filger; Ydeñ Mañ, prijsar Gud,
og glæda vañ, Saarsum sijnum
margføldum hañ.

19. Hiñneske Fader Hendeñ
(*8) þijn,

þijn, helge og blesse Verken mijn, øll sö ad pockuest þier, Ahyggiu mig illre ver, øllu Grande forda þu mier.

20. Eg legg i þijna Lijknar Hønd, Lijkaman bæde og mijna Ønd, treistande a þig eirn, gief ad eg sie Hiarta hreirn, Haaske so mig ville ei neirn! Amen.

Tuttugaste og Siøtte Psalmur.

Vnder Guds Blessan eru aller Hluter komner.

Ton, Oviñañleg Borg er vor Gud, etc.

SYngdu Lof DRottne Saala mijn, sem þig af Naad skapade, keypte sijdañ ur Kvøl og Pijn, Kvittun og Frid bodade, og verndar eñ i Dag, allañ þiñ Lijfsens Hag, af skiærre Elsku og Naad, allt bless-

ande

ande þitt Raad, sem naakvæmur Foostur Fader.

2. Hañ hefur siñe Hende i, Himens og Jardar Geinge, og med Skiepnunum skipter þvi, skiniad hvør uñ þad feinge, hañs Blessan er þad allt, æ vid hvørla þier hallt, þo Heimur hafne þier, HErrañ þad veit og sier, Hyggare er añar eingeñ.

3. Avi! hvad blinder erum vier, optlega so dæmande, ad Audlegd sie, er oflum hier, Utvegum sie þackande: Næring ef noogleg sieft, Raad Guds vier treistum best, eñ skule oss skorta þraatt, skinium vier harla saatt, Umsioon hañs Orgleimande.

4. Sañchristnum Mañe soomer þvi, sijnum Gude ad trwa, og Medøleñ vid hañs Otta i, aahygg-

inlaust

fulaust ad bwa ; O! Madur ei þvi
gleim, ad DRottenn rædur þeim,
treistu þaug ecke a; Ellegar þar ad
gaa, ad hann kann øllu ad snwa.

5. Ef Faatækur þu og aumur
ert, aungvu skyllder þu kvijda,
rijkann þig DRottenn gietur giort,
gyrnest þu hans ad bijda; Agar i
Eydestad, ein maatte sanna þad;
Umbreiting eins fieck þa, Eckiann i
Sarepta. siaa hier Guds Blessan
blijda.

6. Gud skoop af aungvu Efne
þig, aattu þar af ad læra, ad hans
Alvitra vollduglig, vel kann þig enn
ad næra ; Og hann sem allt til hier,
Umsorgun veitte þier, enn kann umm
Efe þijn, ad uppliwka Hende sijn,
og þier Fædu ad færa.

7. Blessade Fader, Blessan
þijn, blesse Verk Handa minna, Vil-
ja

ia mwe og Verkum mijn, til Vitnesburda piña; Andlegañ auk mier Ploog, allt hefe eg þa noog,: aa-siaa i Elsku mig, og uñ mier ad prijsa þig, uñ Ar Eilijfdareñar! Amen.

Tuttugaste og Siounde Psalmur.

Hvørneñ Madur skal haga sier vid adrar Krosspiaadar Mañeskiur.

Ton, Osañ af Himnum hier kom eg, etc.

Pll skyllder Madur miñast aa, Maalsgrein þijns HErra, og vel ad gaa, hvad þu gyrnest ad giort sie þier, giora Naaunga þijnum her.

2. Hvørneñ pad gaange Heime i', hellst er klagande yfer þvi; Ef Luckañ sier fraa einum snijr, Astvina Dygdeñ lijka flijr.

3.

3. Eñ þu sem gyrnest Guds þijns Raad, Geim þu þesse hañs Sonar Raad, skodande hvør þijn Skyllda er, skule þiñ Broder reynast hier.

4. Attu i fyrstu ad elska þañ, Adstodarlausa veika Mañ, Hiartad þitt til hañs liooft og leint, laat vera af øllum Kala hreint.

5. Vite hañ sig kiærañ vera þier, veikre Mañkind þad Huggun er, til harmanda Ogied ei hafdu neins, hvør veit nema þu verder eins.

6. Ordunum skalltu eirn Veg med, Aumkunarsamt þitt byrta Gied; hugga þijns Brodurs særda Saal, og setia honum fyrer Gudlegt Maal.

7. Aumkadu hañ med Andsvar þeckt, er honum þad til Lijknar frekt: sa Christnum ecke Samharmar,

Sañ-Christed Hiarta ecke bar.

8. J Pridia Maata, alldrei gleim, Elskuñar Verk ad sijna þiñ, sem HErrañ under siñ kiære Kross: krefur þess Gud af øllum oss.

9. Neñ þijnum Hug til rijka Mañs, Raad er, ad fordast Vijte hañs, Lazarum Fyrerlijta vañ, J Loga Eilijfum sialfur brañ.

10. Siaae Fullrijkur Faatæk-añ, Fiaar maa Olmusa gledia þañ, Hrumañ ef lijta Heilbrigder, til Heilsuñar styrkia aptur ber.

11. Vid þijns Naunga myk-ed Mein, Mañ-Hiaalp ef ecke stod-ar nein; Astrijkum Huga aafrañ hallt, og fyrer hønum bidia skallt.

12. Ef þu so añast Aumañ hier, og hañs Naudsynium fyrersier, Astverk þitt mun ei Olaunad, end-urgiallda vill DRottenñ þad.

13. Veitt og giefeñ hañ vill
þier ſie, Vernd og Bleſſan a Jørd-
uñe, eñ ſijdar medur Utvølldum,
Æra og Glede i Himnenum.

14. Hiner ſem ecke hyra uñ
þar, HErrans Brædrum ei ſiña
par, Elſkuñe Gagn ſitt meta meir,
Mordingiar rietter eru þeir.

15. Þeir munu lijka Laun ſijn
fa, Lazari Brædrum ſkyllder
fraa, wtſnarader i Eilijft Baal, Ur-
ſkurdar ſoddañ Gudlegt Maal.

16. O JEſu gief oſſ Anda hañ,
i Elſku vid þig og Naaungañ,
Muñ, Hønd, og Hiartad Hrein-
trwad, hiaa oſſ ſem laate filgiaſt ad!
Amen.

Tuttugaſte og Attunde Pſalmur.

Hvørneñ vierſkulum haga

oſſ

oſſ vid Gud, ad Kroſſenum afſtødnum.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

MIjn Saala DRottne þacka þu, þiñe Hornung ſem liette nu: Fagnande ſkalltu fws til þeſſ, Frelſtuneñ krefur Packlætes, fyrer Endurlijfgunar haaleitt Hnoſſ, af Hiarta ber nu ad ſeigia oſſ: LOF SIE ÞIER GUD FYRER LIDENN KROSS!

2. Veralldar Børn þa Harma hier, heita Veinande fyrer ſier, Margur þa lofa miklu vañ, miña vard af, þa frelſteſt hañ, ad heita Gude, eñ hallda ſijſt, hvørium Mañe til Syndar ſnijſt, þad ſkulu Guds Børn varaſt vijſt.

3. Af ymſu Vøle hreinſaſt hier, hvad marger Tiju Forſpillter? Þeirra a medal ei nema Eirn, apt-

aptur nyjr þo hañ verde hreirn; So
ser oß midur eñ Samverskum,
sem þo Riettchristed Nafn berum,
Guds vors Reide so uppegnum.

4. Obacklaatur ef ertu nu, Astgiafer DRottens hindrar þu, sem
hañ þo añars hefde sendt: Hiñ sem
þackar sier aadur lient, Gudlegañ
Orleik Orsar saa, ad þvi mijn
Saal i Tijma gaa, þegar Hørmungeñ hverfur fraa.

5. Eins Lijkameñ og Saaleñ
sie, samlind i Hiartans Þacklæte,
aller Limer þijns Lijkama, Lof
DRottens skulu vegsama; Hvør
þier hiaalpa med Verke vañ, i
Verkunum skalltu prijsa þañ,
Twnga þijn skal og tigna hañ.

6. Þu skallt vita ad Þacklæted,
þar neina Yðran fylge med, og
Leidrietting þijns Lifnadar, lijtt

Orkau-

orkande hiaa Gude var, er bad honum sem aňad Gis, aflande Hefndar Riettlætis, twofalldast þa þitt firra Slis.

7. Hafe Gud mijnum Harme og Pijn, hægt ad naudugum Vilia sijn, mier skal vera pad Maaltæke, i Muňe og Hiarta vakande, lifande Gud mig leisa vaň; Lofa og dyrka vil eg haň, bæde um Heim og Himn i Raň.

8. Ad þijnum Krosse endudum, ødrum hiaalpadu Naudstoddum, set þeim fyrer þa somu Raad, sem þiň betrade Hag og Raad, eins væger DRottenň þeim og þier, þeir ef haňs bijda stoduger, sæll er saa Madur þad giører.

9. J Pridia Maata þad minstu, þaň Kross sem burt er horfeň nu, alla Tijd Lijfsens epter þad,

aa

AE Lait vera þitt Mñes Blad,
Syndena ad varast, vel þijn gaa,
Verolldu gleima, Holld ad þiaa,
og Himnarijke ad hura uppaa.

10. Ef þu nu syndgar upp hiedañ, añad verra þig henda kañ, þessu ef sporna villder vid, vijst er þier Gudlegt Fulltijnged: Hier mñ af Hiarta eirneñ aatt, Andvarpande ad bidia þraatt; Syng þvi fagnande aa soddañ Haatt:

11. Herra JEsu eg heidra þig, hefur þu kient i Brioste mñ mig, send mier nu þijna sætu Raad, so eg kuñe mitt bæta Raad, ad mñ Lifnadur þockneft þier, þier so eg gladur life hier, Gud mñ Blessadur mñ Allder! Amen.

Tuttugaste og Nijunde Psalmur.

Hvørs vier høfum oss ad vænta ad Krossenum endudum.

Ton, Fader a Himna Hæd, etc.

GLed þig mijn Sæl og siæ, Sælu og Hærtign þær, i hvøria mīn Leid stræinga, iñ fæium vier ad gæinga.

2 Guds einka Elsku Son, oss gaf þa Sælldar Von, fyrst vier hañs Frelses bijdum, forgiefens ecke lijdum.

3. Hañ hefur heited oss, hier sem nu lijdum Kross, Himneskrar Sælldar Sæte, Sooma og Epterlæte.

4. Himnesk er Hærtign sw, hvør skyllde ecke nu, fyrer soddañ Sælu strijda, Sorg og Hørmungar lijda?

5. Sancte Paall seiger bert, Samjafnadar ad vert, sie ecke sitt Mootlæte, vid soddañ Fegurdar Mæte.

6. Gledieſt þvi grætner Meñ, gledieſt þad ſeige eg eñ, ydar æang- rudu Giede, uñſnijr JEſus i Glede.

7. Litla Stund lijdum vier, lit- la Armædu hier: Eilijfdeñ epter kiemur, allt þetta burtu nemur.

8. Hun gledur Heyrn og Maal, hun kiæter Lijf og Saal, þa ſkal uñ Eilijfd alla, alldrei nein Sorg til falla.

9. Hende mig Hugrauner, hroo- ſa villde eg mier, af þvi eg veit ſæ Vegur, verdur mier bærelegur.

10. Aull mun hañs Ending good, af þvi ad Lambſens Blood, ſælañ mun Sigur giefa, ſijſt vil eg

 þar

þar unn efa.

11. Hvør Christeñ kijs ad fær, Coronu DRottne hiaa, til heñar verdur ad viña, ville hañ Sælder fiña.

12. Hvør sem hier Verolld vañ, virda mun DRotteñ hañ, Ovalltrar Æru Sætes, og Coronu Riettlætes.

13. Korona kallast nu, Kiør, Tign og Prijde su, vier hvoria i Vonum eigum, vita so þar af meigum,

14. Oß JEsus añ til sans; erum vier Brwdur hañs; þa mun vor hefiast Hagur, Hætijd og Brullaups Dagur.

15. Erum vier ordner þar, Andleger Konungar; Hier af Korona heiter, Heill sw oß DRotteñ veiter.

16. Krijnder vier verdum þar,

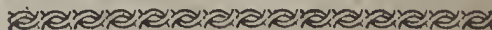
vid

vidlijkt og Sigrarar, wr Kijfe komner erum, Koronu Dijrdar berum.

17. Oseiganlegast er, allt hvad þar medfilger, Heilsa, Lijf, Blijda, Bloome, Blessan, Kraptur og Soome.

18. Sia þu nu, særde Mañ, hvad sæta Ending fañ, sællra Guds Barna Graatur, giæt þess, og vertu Kaatur.

19. O! JEsu, untu mier, ad strijda þañeñ hier, ad Dijrd og Hartign hreina, hiaa þier fæe eg ad Reina! Amen.

Prijtugaste Psalmur.

Um Farsælld eilijfs Lijfs.

Ton, Heill Helgra Maña, etc.

EYa! mig gledur, Eilijfd Frid bodande, siu Von mig sedur, i Sorg

um hier preiande, Utvölldum med-
ur, Augunum reñande, af Heims
Hrygdar Lande.

2. Er þar Uppskiera; Eilijfs
Haa-fagnadar, Dijrdar vijs Ve-
ra, Vegsemd Haa Allstadar, Sig-
ur Lijn bera, Saaler heim kallad-
ar, i Gude gladar.

3. Þar er Sælld, Soome, Sam-
linde og Fridur, Blessan og Bloo-
me, Börn sijn Herrañ stidur; saa
Lijfsens Lioome, legst þo alldrei nid-
ur, Utvalda vidur.

4. Þar mun eg skoda, þig miñ
Herra sæte, vidskileñ Voda, vafeñ
Epterlæte, siv Sioon mier bodar,
Saalar ædstu Kiæte, og Vol allt
bæter.

5. Hier sijna reinda, sem þa
Fagurt Liooma, vel fær þar grein-
da, Verañ Guddooms Frooma, þa

vier og leiuda, þeckium Herrans Dooma, med sætum Sooma.

6. Andlit Guds blijda, aller vier þar siaaum, hvorsen er Strijda, Høfn þa Lijffsens naaum, øngvu er ad Kvijda, Allt þar lijta faaum, þad sem nu þraaum.

7. Einglarner skijna, off þar Samfagnande, hvør mun þar sijna, Hiartans List fremiande, Utrijmd er Pijna, Eya! Sam-sijngiande, geimder fraa Grande.

8. Ønd vora kiæter, Asiaan Guds blijdasta, hvørskins Medlæte, høfum þar sælasta, Angur uppræter, Eingla Raust sætasta, og Ast Jñdælasta.

9. Pa mun Lijkame, i Lioose føgru glansa, hreiñ, Soomasamur, Sijngia, Spila og Dansa, aa þeim Haa-Frama, off mun siaalfa

stansa, aan Viils og Vansa.

10. Owtskijranleg, eru þesse Giæde, og Omissanleg, ollum sem þeim næde, miog Gledemañleg, mørg og Eilijf bæde, sem Helg herma Fræde.

11. Allt Uppfillande, O! miñ JEsu Goode, Kom Lid leggiande, Leistunn þijnu Bloode, Muñur og Ande, miñ jafnañ Samhlioode, og Lof þitt Lioode!

Amen.

